

စာပေဗိမာန်စာမူဆုရ

ခေတ်ပျိုးဟန် (ငါးသိုင်းချောင်း) ■ အနုပညာအလင်္ကာကဗျာများ

ခေတ်ပျိုးဟန် ၊ ငါးသိုင်းချောင်း ၊

အနုပညာအလင်္ကာ

ကဗျာများ

၂၀၀၈ ခုနှစ်၊ စာပေဗိမာန်စာမူဆု
ကဗျာပေါင်းချုပ် တတိယဆုရ

၂၀၁၀ ခုနှစ်၊ ပထမအကြိမ်၊ အုပ်ရေး ၅၀၀

te***ၤ**vulṅ

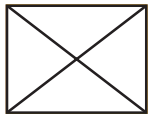
ကဗျာများ

တန်ဖိုး () ကျပ်

ဇော်မျိုးဟန် (ငါးသိုင်းချောင်း)

တည်းဖြတ်စီစဉ်သူ - ဒေါ်တင်မွှေး (မွှေးငယ်ငယ်)
စာတည်း

အဖုံးပန်းချီ - ညီညီ

စာပေဗိမာန်ထုတ် ပြည်သူ့လက်စွဲစာစဉ်

ပုံနှိပ်ရေးနှင့်စာအုပ်ထုတ်ဝေရေးလုပ်ငန်း
စာပေဗိမာန် စာတည်းမှူးချုပ်က
မှတ်ပုံတင်အမှတ် ၀၇၄၉၂ ဖြင့် ပုံနှိပ်၍
မှတ်ပုံတင်အမှတ် ၀၃၉၁၁ ဖြင့် ထုတ်ဝေသည်။

ဒို့တာဝန်အရေးသုံးပါး

- * ပြည်ထောင်စု မပြိုကွဲရေး ဒို့အရေး
- * တိုင်းရင်းသားစည်းလုံးညီညွတ်မှု မပြိုကွဲရေး ဒို့အရေး
- * အချုပ်အခြာအာဏာ တည်တံ့ခိုင်မြဲရေး ဒို့အရေး

ပြည်သူ့သဘောထား

- * ပြည်ပအားကိုး ပုဆိန်ရိုး အဆိုးမြင်ဝါဒီများအား ဆန့်ကျင်ကြ။
- * နိုင်ငံတော် တည်ငြိမ်အေးချမ်းရေးနှင့် နိုင်ငံတော်တိုးတက်ရေးကို နှောင့်ယှက်ဖျက်ဆီးသူများအား ဆန့်ကျင်ကြ။
- * နိုင်ငံတော်၏ပြည်တွင်းရေးကို ဝင်ရောက်စွက်ဖက် နှောင့်ယှက်သော ပြည်ပနိုင်ငံများအား ဆန့်ကျင်ကြ။
- * ပြည်တွင်းပြည်ပ အဖျက်သမားများအား ဘုံရန်သူအဖြစ် သတ်မှတ် ချေမှုန်းကြ။

နိုင်ငံရေးဦးတည်ချက် (၄) ရပ်

- * နိုင်ငံတော်တည်ငြိမ်ရေး၊ ရပ်ရွာအေးချမ်းသာယာရေးနှင့် တရားဥပဒေ စိုးမိုးရေး။
- * အမျိုးသား ပြန်လည်စည်းလုံးညီညွတ်ရေး။
- * ခိုင်မာသည့် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေသစ် ဖြစ်ပေါ်လာရေး။
- * ဖြစ်ပေါ်လာသည့် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေသစ်နှင့်အညီ ခေတ်မီဖွံ့ဖြိုး တိုးတက်သော နိုင်ငံတော်သစ်တစ်ရပ် တည်ဆောက်ရေး။

စီးပွားရေးဦးတည်ချက် (၄) ရပ်

- * စိုက်ပျိုးရေးကို အခြေခံ၍ အခြားစီးပွားရေး ကဏ္ဍများကိုလည်း ဘက်စုံဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်အောင် တည်ဆောက်ရေး။
- * ဈေးကွက်စီးပွားရေးစနစ် ပီပြင်စွာ ဖြစ်ပေါ်လာရေး။
- * ပြည်တွင်းပြည်ပမှ အတတ်ပညာနှင့် အရင်းအနှီးများ ဖိတ်ခေါ်၍ စီးပွားရေးဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်အောင် တည်ဆောက်ရေး။
- * နိုင်ငံတော်စီးပွားရေးတစ်ရပ်လုံးကို ဖန်တီးနိုင်မှုစွမ်းအားသည် နိုင်ငံတော်နှင့်တိုင်းရင်းသားပြည်သူတို့၏ လက်ဝယ်တွင်ရှိရေး။

လူမှုရေးဦးတည်ချက် (၄) ရပ်

- * တစ်မျိုးသားလုံး၏ စိတ်ဓာတ်နှင့် အကျင့်စာရိတ္တမြင့်မားရေး။
- * အမျိုးဂုဏ်၊ ဇာတိဂုဏ် မြင့်မားရေးနှင့် ယဉ်ကျေးမှု အမွေအနှစ်များ၊ အမျိုးသားရေးလက္ခဏာများ မပျောက်ပျက်အောင် ထိန်းသိမ်း စောင့်ရှောက်ရေး။
- * မျိုးချစ်စိတ်ဓာတ် ရှင်သန်ထက်မြက်ရေး။
- * တစ်မျိုးသားလုံး ကျန်းမာကြံ့ခိုင်ရေးနှင့် ပညာရည်မြင့်မားရေး။

yPmrvuñ

သုံးပါးရတနာ
 မြတ်ဆရာနှင့်
 ကဗျာစာပေ
 ချစ်တတ်စေဖို့
 လူ့မြေလူ့ရွာ
 ခေါ်ဆောင်လာသော
 မာတာပီတ
 မိနှင့်ဖကို
 ဦးချရိုကျိုး
 ကျွန်ရိုခိုသည်
 ဤမိုး ဤမြေ သက်သေတည်း။

ဇော်မျိုးဟန် (ငါးသိုင်းချောင်း)

မာတိကာ

စဉ်	ကဗျာခေါင်းစဉ်	စာမျက်နှာ
၁။	လင်္ကာကျွန်းသို့ ခရီးစဉ်	၁
၂။	ကဗျာပူဇော်	၄
၃။	အနုပညာ	၆
၄။	သက်မဲ့သားကောင်း	၈
၅။	သီဟနဂိုရ်	၉
၆။	ချစ်ခြင်းကုန်ကြမ်း ယူခဲ့ပါ	၁၁
၇။	ပွဲ ပီမိုင်တိုင်း	၁၂
၈။	ပုဗ္ဗာစရိယသို့ ကန်တော့ပန်း	၁၉
၉။	အမေနှင့်တူသော အမေရွာလေး	၂၁
၁၀။	ကျေးလက်စပါးပေါ်ချိန်	၂၄
၁၁။	မိုင်းနှင့်မြူ	၂၆
၁၂။	မြန်မာ့အလှဆယ့်နှစ်လရာသီ	၂၈
၁၃။	ပေလွှာပေါ်က အမွေအနှစ်များ	၃၁
၁၄။	ငါးဆယ့်ငါးသွယ် မူဟန်ကြွယ်	၃၄
၁၅။	သုံးဆယ့်ခုနစ်ဖြာ မြန်မာ့စားရေး	၃၈
၁၆။	ရေလောင်းပေါင်းသင်ကြပါစို့	၄၀
၁၇။	တို့မြေကိုတို့ချစ်သည်	၄၂
၁၈။	သခင်သွေးနိုးလျက်နေသည်	၄၄

၁၉။ မြန်တိုင်းရွှေပြည်	၄၆
၂၀။ ဩဘာ စေတသိက်	၄၉
၂၁။ ယဉ်ကျေးမှုပန်း လန်းဆန်းရွှေပြည်	၅၀
၂၂။ ပြည်ချစ်သားကောင်း	၅၂
၂၃။ ခိုင်းနှိုင်းတင်စား မြန်မာစကား	၅၄
၂၄။ ဟုတ်လိနိုးနိုး ဆင်ကန်းတိုးသို့	၅၈
၂၅။ ဓာတ်ပြားဟောင်း ဖွင့်သူများ	၅၉
၂၆။ ငြိမ်းချမ်းရေး နှစ်သစ်သို့	၆၀
၂၇။ စက်မှုလယ်ယာတေး	၆၂
၂၈။ ငါးသိုင်းချောင်း	၆၃
၂၉။ ငဝန်	၆၅
၃၀။ ငဝန်ကမ်းသို့ လွမ်းကဗျာ	၆၇
၃၁။ ကြယ်ကလေးတွေနဲ့ ချစ်စိတ်ဖြေ	၆၉
၃၂။ မေတ္တာနန်းသို့ လှမ်းစို့သက်လှယ်	၇၂
၃၃။ သစ္စာလမ်းပေါ်က သိင်္ဂီရမိုင်တိုင်	၇၄
၃၄။ ကိုယ်ရယ် နန်းရယ် ချယ်ရီရယ်	၇၆
၃၅။ အချစ်ကို နားလည်ခြင်း	၇၈
၃၆။ သိချင်တယ်	၈၀
၃၇။ ကိုယ်ချင်းစာ	၈၂
၃၈။ တစ်မိနစ်အချိန်ပေးပါ	၈၃
၃၉။ မနှောင်းမီမှာ ပြုသင့်စွာ	၈၅
၄၀။ သူ့ကကိုယ့်ကို သူ့ကိုကိုယ်က	၈၇
၄၁။ ကမ်းလှမ်းခြင်း	၈၉
၄၂။ အပြုံးဆင်မြန်း ဉာဏ်နှင့်လှမ်း	၉၁
၄၃။ စာမျက်နှာ (၁၉)	၉၂

၄၄။ ရထားပေါ်က ခရီးသွားများ	၉၄
၄၅။ ကံ သို့မဟုတ် မှန်၊ မှန် သို့မဟုတ် ကံ	၉၇
၄၆။ မြင်ခြင်း မမြင်ခြင်း	၉၉
၄၇။ ပန်းခင်းလမ်း	၁၀၀
၄၈။ တိုက်ပွဲဝင်ကဗျာဆရာ	၁၀၁
၄၉။ မြန်မာအစစ်မို့ချစ်ပါတယ်	၁၀၂
၅၀။ ဘဝကြိုးဝိုင်းထဲမှာ	၁၀၄
၅၁။ လူသားနှင့်ပန်းတိုင်	၁၀၆
၅၂။ မောင်တစ်ထမ်းရယ်မှ မယ်တစ်ရွက်လေ	၁၀၈
၅၃။ အစွမ်းကိုယ်စီ	၁၁၁
၅၄။ လမိုက်ည သန်းခေါင်ယံအလွန်	၁၁၂
၅၅။ အဆွေစာရင်းက ဖျက်လိုက်ရသည်	၁၁၅
၅၆။ အတ္တဟိ အတ္တနော နာထော	၁၁၇
၅၇။ ကြမ္မာကြီးရှုပ် ကကြီးရပ်လူ	၁၁၉
၅၈။ မျက်ရည်သုတ်လျက် နှုတ်ဆက်ပါ	၁၂၁
၅၉။ မေတ္တာကြိုင်ပန်း လှိုင်စေချင်	၁၂၃
၆၀။ ဘယ်ယူညာပေး	၁၂၄
၆၁။ ညောင်ညိုရိပ်က သာဓက	၁၂၆
၆၂။ ခေါင်းစွပ်ကလေး ပေးတဲ့အမေ	၁၂၈
၆၃။ ဇာတိအလွမ်း	၁၃၂
၆၄။ စမ်းတမျှနယ် ချမ်းမြေ့ဖွယ်တည့်	၁၃၄
၆၅။ လောကအလှ တည်တံ့အောင်	၁၃၆
၆၆။ ကရုဏာစိတ်ကလေး ခဏဘေးဖယ်	၁၃၈
၆၇။ အိတ်ဖောင်းသော်လည်း စိတ်မပြောင်းသူ	၁၄၀
၆၈။ ရက္ခကျင့်စဉ်	၁၄၂

၆၉။ နားလည်စွာ နေတတ်ခဲ့ပါသည်	၁၄၄
၇၀။ လတစ်စင်းသာ ဖြစ်ခွင့်ရမည်ဆိုလျှင်	၁၄၆
၇၁။ အသင့်	၁၄၇
၇၂။ ဝါဆိုတာ ဘယ်မှာလဲ	၁၄၈
၇၃။ ဂန္ထဝင်ပန်းခရမ်းပြာ	၁၅၀
၇၄။ ကဗျာဆိုတာ ရတနာ	၁၅၂
၇၅။ ရင်မှာ ထာဝရလှသောပန်း	၁၅၄
၇၆။ အီလည်လည် ပီတိ	၁၅၆
၇၇။ မောအလှ ပန်းချီ	၁၅၈
၇၈။ လှိုင်ဆမ်ဆစ်မှာ ဆုံကြရာဝယ်	၁၆၀
၇၉။ စာဆိုမိုးလား	၁၆၂
၈၀။ တိမ်တိုက်အော်တို ကဗျာချိုမိုး စွေဖြိုးသွန်းရွာ	၁၆၄
၈၁။ အမုန်းကြောက်သူ	၁၆၆
၈၂။ ပန်းသည်မလေး မာလာချို	၁၆၈
၈၃။ အလှပွဲလာ လူနဲ့လျှာ	၁၇၁
၈၄။ လက်ညှိုးထိုး ဘွားခတ်	၁၇၃
၈၅။ မေတ္တာမြင်ကွင်း	၁၇၅
၈၆။ အကြီးနှင့်အကြောင်း	၁၇၆
၈၇။ အာစရိယဂုဏ် အဟံဝန္ဓာမိ	၁၇၇
၈၈။ ပီတိလမ်းပေါ် လှမ်းပျော်ဆဲရယ်	၁၈၀
၈၉။ အနုဂ္ဂ အလင်္ကာ	၁၈၂
၉၀။ အရိုးပေါ် အရွက်မဖုံးစေချင်	၁၈၄

vulnubolpof

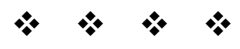
☯ လှေငယ်ကို ပဲ့တပ်၍
ကမ်းစပ်က တရွေ့ရွေ့ခွာ။
ချစ်သောသူ ရှိရာအရပ်သို့
လှော်ခတ်ခဲ့ရာ။
တစ်ကိုယ်တည်း ဖော်မပါ
ရေလွှာက လှိုင်းပုတ်လူး။
လှေဦးအသာတည်၍
ရွယ်ရည်ရာ ထိုစခန်းဆီသို့
မှန်းရည်လိုကူး။

☯ တပေါင်းနွေ ခန္ဓာမြိုက်တော့
ချွေးပြိုက်ပြိုက် အလွန်ပူ။
ရက်စက်စွာ သဘာဝတရားက
ရင်ကြားလိုက်ဆူ။
သို့ပေမယ့် မငြူစူ
တူရူသို့ ဆက်လှမ်း။
ဒေါင်းဖန်ဝါ ခန္ဓာမြိုက်အောင်
ပူလိုက်ပါစမ်း။

- ☸ မညာပေါင် ဝါခေါင်မိုးက
 အငြိုးနှင့် စွေပြန်ရာ။
 လှေငယ်ရှင် တစ်ကိုယ်တည်း
 စိုရွဲလိုပါ။
 သို့ပေမယ့် မငြူစူတာ
 တူရူသာ ဆက်လှမ်း။
 မိုးဒေဝါ အသည်းခိုက်အောင်
 သည်းလိုက်ပါစမ်း။
- ☸ လပြာသို ဟေမန်ဆောင်းက
 အကြောင်းပြ ဖုံတစ်လီ။
 လှော်လက်အစုံ ဆိုင်းတုံ့နှေးရအောင်
 အေးမြတော့ပြီ။
 သို့ပေမယ့် မငြူစူသည်
 တူရူဆီ ဆက်လှမ်း။
 ငွေနှင်းမှုန် အသည်းအက်အောင်
 ကြဲပက်ပါစမ်း။
- ☸ အေးတစ်ခါ ပူတစ်လှည့်
 မှောင်တစ်လှည့် လင်းတစ်လီ။
 သုံးရာသီ နွေညစခန်းတို့
 ဖြတ်သန်းခဲ့သည်။

ကမ်းစပ်နှင့် ဝေးခဲ့ပြီ
 ကျွန်းကလေးဆီလည်း မရောက်သေး။
 လောကဓံ လှိုင်းဂယက်ဝဲမှာဖြင့်
 စားရိက္ခာ ကုန်လုအနည်းငယ်မို့
 အသည်းငယ်စရာ ရှေးအရေးက
 တွေးရပြီလေး။

- ☸ နွမ်းလှပြီ မှန်သော်လည်းပေါ့
 ငွေမလျှော့ အားမာန်တည်။
 လှေဦးကို ပြန်မလှည့်ပါဘဲ
 လုံ့လနဲ့ချီ။
 ရောက်ပြီကွယ် ရောက်လေပြီ
 ရည်ရွယ်ရာ ထိုစခန်း။
 ချစ်သောသူ ကဗျာပျိုအလှကညာရဲ့
 ချိုမြိန်စွာ နမ်းအပွေ့တွင်
 ချမ်းမြေ့ရွှင်လန်း...။ ။

ပအဏိတိ

- ☸ လင်္ကာသီကဏ္ဍိ
ကြည်နူးပျော်မော၊ ကဗျာတောမှာ
သောကမြူရီ၊ ဆံတစ်ခြည်မျှ
သီရီမနား၊ ငါကား ကဗျာ
ကဗျာငါသို့...။
- ☸ ကာရန်ဖွေစပ်
ကျေနပ်ပျော်ရွှင်၊ ကဗျာပင်ထက်
ပူပင်မဲ့ဝေး၊ လေနအေးထိ
ပီတိသီးစား၊ ငါကားကဗျာ
ကဗျာငါသို့...။
- ☸ ကဗျာကြောင့်ငါ၊ ကြည်နူးပါရ
ကဗျာကြောင့်ငါ၊ ကျေနပ်ပါရ
ကဗျာကြောင့်ငါ၊ ပျော်ရွှင်ပါရ
ကဗျာနှင့်ငါ၊ ငါနှင့်ကဗျာ

နှစ်မြွှာအလား၊ ခွဲခြားမရ
ဘဝဖော်မွန်၊ သံသာလွန်ထိ
ဆုံချင်ဘိကွယ်...။

- ☸ ကဗျာစမ်းရေ အေးပါစေသား
ကဗျာလမ်းတွေ၊ ဖွေးပါစေသား
ကဗျာနန်းမြေ၊ နွေးပါစေသား
ကဗျာပန်းတွေ၊ မွှေးပါစေသား...။
- ☸ ကဗျာစမ်းသာ၊ သောက်လိုပါသည်
ကဗျာလမ်းသာ၊ လျှောက်လိုပါသည်
ကဗျာနန်းသာ၊ ရောက်လိုပါသည်
ကဗျာပန်းသာ၊ ကောက်လိုပါသည်...။
- ☸ ကဗျာဟူစွ၊ ဝေါဟာရရေ...
ငါ မသေခင်၊ သက်ရှိစဉ်တော့
ရင်မှလိုက်လိုက်၊ ဦးတင်ခိုက်အံ့
နှစ်ခြိုက်ကြည်သာ လက်ခံပါ။
ပူဇာပူဇာ အိုကဗျာ...။ ။ ။

tEknm

- ☸ ရပ်မြင်သံကြား၊ ဖန်သားပြင်ဝယ်
ပြုံးရယ်ရွှင်ပျ၊ လှလည်းလှလျက်
အကလည်းကောင်း၊ အဆိုကောင်းသည်
နွဲ့ပျောင်းရွယ်လှ၊ လှခေါင်မှူးကို
ကြည်နူးစရာ၊ မြင်ရပါစဉ်
ငါလျှင်အတွေးချဲ့ မိသတည်း။
- ☸ ရှုကြည့်မငြီး၊ မင်းသမီး၏
မီးရောင်နောက်က၊ သူ့ဘဝသည်
မလှ၏လော လှ၏လော...။
- ☸ ရွှင်မြူးပြုံးရယ်၊ ကချေသည်လျှင်
အပြင်လောက၊ သူ့ဘဝတွင်
မရွှင်၏လော ရွှင်၏လော...။

- ☸ ချိုတေးသံသာ၊ ဆိုနေပါသော
ကလျာနုမ၊ သူ့ဘဝသည်
မချို၏လော ချို၏လော...။
- ☸ ဆိုင်းချက်အညီ၊ ကကြိုးသီလည်း
လောကီဆိုင်းချက်၊ သူ့ခြေလက်သည်
မသွက်၏လော၊ သွက်၏လော...။
- ☸ ဪ...
သူ၏ဘဝ၊ မမြင်ရလည်း
ခဏတွေ့မြင်၊ ကြည့်သူရင်ကို
ရွှင်ပျကြည်နူး၊ တိမ်းညွတ်မှူးအောင်
အထူးဆင်သ၊ ဖျော်ဖြေရသည်
လောကမင်းသမီး ကချေသည်။
အနုညာ လမ်းပြကြယ်။
ချီးကျူးစံယူ လေးစားဖွယ် ...။ ။

ဝုဒ္ဓိကဏ္ဍ

- ☸ “မြန်မာပြည်” တဲ့
ဤမှာတစ်ဖက်
ကျောက်သားထက်ဝယ်...။
- ☸ “တရုတ်ပြည်” တဲ့
ဟိုမှာတစ်ဖက်
ကျောက်သားထက်ဝယ် ...။
- ☸ နယ်ခြားမှတ်တိုင်
မတ်မတ်ခိုင်သည်
နိုင်ငံတစ်ခု
ပိုင်ဆိုင်မှုတွက်
ဥတုသုံးလီ အံတုကာ...။ ။
မယ်မိမိမယိုင် မြဲမြံစွာ...။ ။

ဝုဒ္ဓိကဏ္ဍ

- ☸ အရှေ့မြောက်တံခါး၊ တင်စားခေါ်ဆို
နဂိုရ်သီဟ၊ မာန်ဟုန်ကြွလို့
ဒါတို့ရေမြေ၊ တို့ပိုင်ပေဟု
ဆိုနေသလား ထင်မိတွေး။
တာဝန်ကျေသော မြို့ကလေး။
- ☸ အရှေ့မြောက်တံခါး၊ တင်စားခေါ်ဆို
နဂိုရ်သီဟ၊ လည်ဆံဖွလို့
ဒါတို့တိုင်းပြည်၊ လှပသည်ဟု
ဆိုသည်အလား ထင်မိတွေး။
ခေတ်မီလှသော မြို့ကလေး။
- ☸ အရှေ့မြောက်တံခါး၊ တင်စားခေါ်ဆို
နဂိုရ်သီဟ၊ ကြံ့ခိုင်စွမို့
ဒါတို့ပြည်သာ၊ စည်းလုံးစွာဟု
ဆိုပါသလား ထင်မိတွေး။
လက်တွဲညီသော မြို့ကလေး။

- ☸ အရှေ့မြောက်တံခါး၊ တင်စားခေါ်ဆို
 နဂိုရ်သီဟ၊ ပြုံးစစမို့
 ဒါတို့ပြည်ရွာ ချစ်တတ်စွာဟု
 ဆိုတာလေလား၊ ထင်မိတွေ့။
 ညွှတ်ကျေသော မြို့ကလေး။
- ☸ အရှေ့မြောက်တံခါး၊ တင်စားခေါ်ဆို
 နဂိုရ်သီဟ၊ နှင်းမြူခလို၊
 ဒါတို့တောတောင်၊ ငြိမ်းသည့်ဘောင်ဟု
 ဆိုယောင်အလား၊ ထင်မိတွေ့။
 အေးချမ်းလှသော မြို့ကလေး။
- ☸ အေးချမ်းသာယာ၊ ခေတ်မီစွာနှင့်
 တာဝန်လည်းကျေ၊ ညွှတ်ကျေလျက်
 လက်တွဲညီညာ၊ မြဲမြံစွာဖြင့်
 မြန်မာဆိုတာ၊ ဤသို့ပါဟု
 ပမာပြုနေသလား၊ ထင်မိတွေ့။
 ဪ... မူဆယ်ဆိုသော မြို့ကလေး...။ ။

ကျွန်ုပ်တို့၏ နာမည်

- ☸ သင့်တာသင့်ငန်း၊ သင့်စခန်းနှင့်
 သင့်နန်းသင့်ထီး၊ သင့်ခရီးမှာ
 ငါနှင့်မဆိုင်၊ သင်သာပိုင်ဟု
 စည်းတစ်ခုခြား၊ ငါနားလည်ပေ...။
- ☸ ငါ့တာငါ့ငန်း၊ ငါ့စခန်းနှင့်
 ငါ့နန်းငါ့ထီး၊ ငါ့ခရီးမှာ
 ငါနှင့်သာဆိုင်၊ သင်မပိုင်ဘု
 ကမ်းတစ်ခုခြား၊ သင်နားလည်လေ...။ ။
- ☸ စည်းနဲ့ကမ်းခြား၊ နှစ်ဖက်ကြားမှာ
 တံတားတစ်စင်း၊ ခြားသွယ်ခင်းမယ်
 ချစ်ခြင်းကုန်ကြမ်း ယူခဲ့ပါ။
 ဆောက်စမ်းပါစို့ ခိုင်ခံ့စွာ။
 လာ... လျှောက်လှမ်းပါစို့ သင်နဲ့ငါ။ ။

အဏှိယ

(ရှမ်းရိုးရာ နှစ်သစ်ကူးပွဲ)

(၂)

- ☉ မိုးသောက်ယံ နဘံလွှားမျှ
ကြားရပေါ့ အိုးစည်သံ။
လင်းကွင်းသံ သာဘိတောင်း
ကြေးမောင်းက ညံ။
သွားလာကြ အလျင်အမြန်
ယာဉ်တစ်တန် ခြေတစ်ဆိုင်။
မြို့အဝင် လွိုင်တိန်ခမ်းမှာလ
ရွှင်လန်းစွာ တူပြိုင်နွဲ့ရအောင်
ပွဲ ပီမိုင်တိုင်း။
(လွိုင်တိန်ခမ်း = ရွှေသမင်တောင်)
- ☉ တောင်ပေါ်သူ တောင်ပေါ်သား
အားလုံးပဲ အရောက်လာ။
နယ်စပ်မြေ မူဆယ်မြို့ခံသို့
ပွဲတိုးဖို့ရာ။

အားခဲကြ များသူငါ
တစ်နှစ်မှာလျှင် တစ်ကြိမ်တည်း။
သွေးချင်းတွေ အတူဆုံကြကာ
ပျော်ရတဲ့ပွဲ။

(၂)

- ☉ ရှမ်းတိုက်ပုံ ရှမ်းခေါင်းပေါင်း
ရှမ်းဘောင်းဘီနဲ့ ခါးစည်းပဝါ။
ပွဲလာသူ တိုင်းရင်းသားတို့
ဝတ်စားလို့ပါ။
ရှမ်း ပလောင် ပအိုဝ်စ် စုံလင်စွာ
ကချင် ဗမာ မကျန်ရ။
တိုင်းရင်းသူ အကုန်လုံးမှာလည်း
ရွှင်ပြုံးစွာ ရှမ်းဝတ်စုံလေးတွေနဲ့
ယဉ်ကျေးလှပ။
- ☉ အသွေးတူ အဆင်မကွဲတဲ့
ပွဲခင်းထဲက သွေးချင်းတွေ။
လည်သူလည် နားသူနားနဲ့
ပျော်ပါးလို့နေ။

လာသူလာ သွားသူသွားနဲ့
 စည်ကားလို့ပေ။
 ဖူးစာဖက် ဖွေသူဖွေ
 ငယ်ကျွမ်းဆွေ တွေသူတွေ။
 ကြီးအငယ် ရွယ်အလတ်တို့
 သင့်မြတ်သောနေ့။

☸ ပွဲခင်းကို ဝန်းရံထားတဲ့
 ဆိုင်ထားများ စီရီရီ။
 ဒေသစာ ဒေသကုန်များ
 ဆန်းပြားစုံညီ။
 ရှမ်းခမောက်နဲ့ ရှမ်းအင်္ကျီ
 ရှမ်းဘောင်းဘီ ရှမ်းခေါင်းပေါင်း။
 ရှမ်းခေါက်ဆွဲနဲ့ ရှမ်းမုန့်တီ
 မြီးရှည် ရေစိမ် နှမ်းပျစ်ထောင်း။
 ဆောင်းရာသီ စိမ်းစိမ်းအေးတာမို့
 ခေါပုပ်ကင် ပူပူလေးမှာ
 လွေးလို့တယ်ကောင်း။

☸ တောင်ပေါ်မှာ ရေအိုင်ကလေး
 ရှိသေးပါ အံ့ဩဖွယ်။
 ခြေနှင်းယာဉ် လှေကလေးတွေနဲ့
 စုဝေးလို့လည် (လယ်)။

မြတ်စေတီ ထံအပါးဝယ်
 ဆုပန်ရွယ် တောင်းသူတောင်း။
 စိတ်လိုရာ မနေ့ခဏာ
 ပြည့်ဝလိုကြောင်း။

☸ အရွယ်စုံ ပါဝင်နွဲ့တဲ့
 ကစားပွဲလည်း စုံလင်စွာ။
 ပြေးခုန်ပစ်၊ ခေါင်းအုံးရိုက်ပွဲ
 လွန်ဆွဲလည်းပါ။
 ချောတိုင်တက် မကျန်လှည့်ပါ
 မာန်ထည့်ကာ ယှဉ်ပြိုင်နွဲ့။
 မောမထင် ပန်းမသိအောင်လ
 ဆောင်းရာသီ အေးမသိအောင်လ
 ချွေးအိစို့ရွဲ့။

(၃)

☸ မောပန်းသော် ခဏနားလို့
 စားသောက်ဖို့ ပြင်ဆင်သည်
 ပွဲအလှူ ထမင်းကျွေးမှာပဲ
 ဝင်လွေးကြပြီ။
 ဟင်းအမယ်တွေက များလှသည်
 အီအောင်ပ အဝစား။

အရသာ စုံလင်လှပါတဲ့
ဒေသစာများ။

☯ ဗိုက်ဝလျှင် တအောင့်နားလို့
စကားစမြည်များ ပြောကြသည်။
ခဏအကြာ ကိုယ်စီထ
ပြန်စကြပြီ။
မောင်း၊ လင်းကွင်း “နောင်ရွှမ်”မြည်
အိုးစည်သံက ဗေထုံကြား။
ခြိမ့်အုန်းညံ နဘံတက်လိမ့်
ဘဝဂ်တိုင်ကြား။

☯ ယိမ်းပျိုဖြူ အလှပဂေးတို့
ငြိမ့်ငြိမ့်ကလေး စည်းချက်မှာ။
ရှမ်းရိုးရာ ဓာသိုင်းအကမှာတော့
မြူးကြွဖွယ်ရာ။
တိုးနယားအကနဲ့ နှုတ်ကင်ကလာ
အဟုတ်မြင်ပါရ တစ်မျိုးထူး။
ရှမ်းဘာသာ တေးချီနဲ့ကိုလည်း
ဆိုဖွဲ့လို့ မြူး။

(နှုတ်ကင်ကလာ= ကိန္နရီ ကိန္နရာအက)

☯ ဒေါင်းဖလ်ဝါ ထိန်ပင်နန်းသို့
မြန်းပြီကွယ် ညနေရီ။
တောင်သေလာ နှင်းမှုန်ကြဲတော့
အသည်းစိမ့်သည်။
တစ်စတစ်စ မှောင်လေပြီ
အချိန်နာရီ တရွေရွေသွား။
နှစ်ကူးရန် အချိန်ကျလှပြီမို့
လူစုကာ မီးပုံအနားမှာ
အားခဲစောင့်စား။

(၄)

☯ ညသန်းခေါင် လူခြေတိတ်
ဆိတ်ငြိမ်လျက် ရှိစဉ်မှာ။
နှစ်ဟောင်းကုန် နှစ်သစ်ပြောင်း
“ဟောင်းခိုင်း” မြည်လာ။
ပျော်မြူးကြ ရွှေပွဲလာ
ညီညီညာ တေးရင်ကျူး။
လက်ခုပံသံ ပြိုင်ပြိုင်တီးပါလို့
ရှမ်းအိုးစည် မြိုင်မြိုင်ဟည်းပါလို့
မီးပန်းတွေ ထိန်ထိန်ညီးပါလို့
ကြက်သီးတွေ ခါခါဖြန်းမိတယ်
ရှမ်းနှစ်သစ်ကူး။

☸ ထင်းမီးပုံ အလယ်မှာထား
 တပျော်တပါး ကတော့သည်။
 တောင်တန်းပျော် မောင်နှမတို့
 ခြေကြွညီညီ။
 မောမေတို့ မောလေပြီ
 ပါးအိုနီနီ ချွေးတွေစို့။
 တစ်စတစ်စ မိုးလင်းပြီ
 အချိန်တန်ပြီနော် နှုတ်ဆက်ဖို့။
 နောင်နှစ်ခါ သည်အချိန်ကျရင်လည်း
 သည်မြို့မှာ တို့မောင်နှမတွေ
 (ပြန်လည်ကာ)
 ဆုံကြပါစို့...။ ။

(ရှမ်းပြည်နယ်မြောက်ပိုင်း၊ တောင်ပေါ်မြေမူဆယ်မြို့လေးတွင်
 နှစ်စဉ်ကျင်းပမြဲဖြစ်သော ရှမ်းရိုးရာနှစ်သစ်ကူးပွဲတော်ကို
 သရုပ်ဖော်အဖွဲ့ဖြင့် မှတ်တမ်းတင်ရုဏ်ပြုပါသည်)

ယုဒသမ္မာဒါနိဂါဟိ

- ☸ “မန်မန် ချီချပ်၊ ဝါးဝူး ဘတ်” ဟု
 တောင်းတတ်ခါစ၊ အရွယ်ကပင်
 နှုတ်ဟမပီ၊ ကာရန်သီကာ
 ကဗျာအလား၊ လင်္ကာသွားဖြင့်
 စကားတွတ်တွတ်၊ လက်တန်းရွတ်သတဲ့
 သားရဲအကြောင်း၊ ငယ်ဖြစ်ဟောင်းကို
 ပြန်ပြောင်းပြောပြ၊ မိမာတ...။
- ☸ မိခင်မာတာ၊ ဝါသနာက
 စာမှန်သမျှ၊ တွေ့ကမရှောင်
 “ကြောင်ပုစွန်စား၊ ကျွတ်ကျွတ်ဝါး” သို့
 တအားဖတ်မှတ်၊ ပျော်မွေ့တတ်သူ...။
- ☸ သူ၏သားလှ၊ ဩရသကို
 သူ့လိုအဖြစ်၊ စာပေချစ်အောင်
 သွေးသစ်ကိုငှ၊ မျိုးစေ့ချ၍
 သားလှကျွန်တော်၊ စာထဲပျော်ခဲ့...။

☸ ကဗျာစာပေ၊ ချစ်တတ်စေဖို့
 လူမြေလူရွာ၊ ခေါ်ဆောင်လာသော
 ပုဗ္ဗာစရိယ၊ မိမာတသညံ
 သားလှလူလေး၊ စာတွေရေးသော်
 အားပေးရွှင်ပျံ၊ အပြုံးလှဖြင့်
“ဒါမှမေ့သား၊ စာပေသမား” တဲ့ . . .။

☸ **“သားကရေးစပ်၊ အမေဖတ်”** မှ
 ကျော်ဖြတ်ဆင့်ဆင့်၊ စာစင်မြင့်ဝယ်
 တစ်ဆင့်တစ်နေရာ၊ ရ၍လာသော်
 မာတာနှင့်သား၊ ဝေးမြေခြားခဲ့
 သို့ငြားအစဉ်၊ မွေးမိခင်မှု
 သူ၏သားလှ၊ ရေးသမျှကို
 ဝေးကအမြဲ၊ အားပေးဆဲရယ် . . .။

☸ **“သားရဲ့စာပေ၊ စာအုပ်တွေမှာ
 အမေဖတ်မြဲ၊ ဂုဏ်ယူဆဲ”** ဟု
 ဂုဏ်ပြုစကား၊ သားလှကြားတော့
 အားတွေဖြစ်လို့ ပီတိရွှင်။
 ဦးခိုက်ပါရ ထာဝစဉ်။
 ပုဗ္ဗာစရိယ မွေးမိခင် . . .။ ။

(မန်မန်= ထမင်း၊ ချီချပ်= ဆီချက်၊ ဝါးဂူး= သခွားသီး၊ ဘတ်= ငါးဘတ်ဆီပြန်ဟင်း)

tarE~~Siva~~om tar~~ka~~v;

☸ ရွှေမြန်မာ ရောတိုင်းက
 မိုင်းပျပျ အမေရွာ။
 မြစ်ဝန် အရှေ့ကမ်းမှာလ
 ငြိမ်းချမ်းလှစွာ။
 ရေစီးသံ ညင်သာသာ
 နားဝင်မှာ ချိုငြိမ့်ညောင်း။
 ငှက်ကျေးသံ သာတုံတေးက
 အေးမြဖွယ်ကောင်း။

☸ အမေရွာ အမည်ပေးပုံက
 ရိုးရိုးလေး မဆန်းပါ။
 သာပေါင်းနယ် ကျွန်းနန်းက
 ထန်းတစ်ပင်ရွာ။
 ခေါ်ရတဲ့ မည်သညာ
 ဘာရယ်ကြောင့် ကျွန်တော်မေး။
 အမေပြောဖူးတာက
 ရွာဦးမှာ အမြင်ဆန်းပါတဲ့
 ထန်းပင်ရှည်တစ်ပင်တည်းကို

စွဲပြုကာ ဤနာမ
ရ သတံလေး။

☸ ထန်းတစ်ပင်ရွာဦးက
ကြည်နူးဖွယ်ကျောင်းတော်သာ။
ခေါင်းလောင်းသံ တညံ့ညံ့ပေးလို၊
ငြိမ်းအေးလှတာ။
သင်ဖူးခဲ့ မြတ်ပညာ
ငယ်စဉ်ခါ ကလေးဘဝ။
အဆွယ် အပေါင်းအဖော်နှင့်
ငယ်ကျောင်းတော် စာသင်ခန်းမှာ
ရွှင်လန်းစွာ ပညာဦးကို
သင်ဖူးခဲ့ရ။

☸ လယ်ကွင်းပြင် ရွာပတ်ကုံး၌
ပျော်မဆုံးခဲ့ နေ့များစွာ။
ပုဆိုးကို စလွယ်သိုင်းတွေနဲ့
ဝိုင်းဖွဲ့လိုသာ။
အမေနှင့်တူသော အမေရွာ
မမေပါ အစဉ်အမြဲ။
သူ့ရင်ခွင် အရိပ်ကြားမှာ
နားဖူးလိုပဲ။

☸ အမေရွာ သာတံ့ကျေးနဲ့
ဝေးခဲ့ရ ခုအခါ။
စိတ်ထဲမှာ အခါခါတမ်းပေမယ့်
လွမ်းရရုံသာ။
ရောက်ခဲ့ရ ဝေးမြေတာ
ရင်မှာတော့ သတိတရ။
ထန်းတစ်ပင် ရွာကလေးကိုတံ့
ဆွေး တသသ။

☸ ကြာငါးမည် ရနံ့သင်းတံ့
သီတင်းကျွတ် သည်ချိန်ခါ။
အမေရွာ ဝါကျွတ်ပွဲ
နွဲ့လိုက်ချင်ပါ။
ရောက်ချင်ဘိ အမေရွာ
လာချင်ဘိ ဆုချွေတောင်း။
မရောက်တာ အတော်ကြာလို့
ခေါက်တစ်ခါ လာချင်စမ်းတော့တယ်
(ရွာကလေးရေ) လွမ်းရပါကြောင်း...။ ။

auṣvufyay.caf

(နွယ်သာကီ သံပြတ်)

- ☸ ခိုးသံ သျှိုးသံ မိုးယံကြွား
ကိုးနဘံကြားတဲ့ ကျေးလက်အလှူ။
- ☸ နိဗ္ဗူ အတိတ်ယူ နိမိတ်ထူ၍
စိတ်ဖြူမွေ့တဲ့ ကျေးလက်အလှူ။
- ☸ မြန်မာတွေ သဒ္ဓါဝေ ခါနွေဆန်းစ
အညာအကြေတစ်ဝန်းက ကျေးလက်အလှူ။
- ☸ အကြောင်းတစ်သွင်ဆန်းမယ့် အေးကွက်တစ်မူ
အပေါင်းဘဝင်ချမ်းတဲ့ ကျေးလက်အလှူ။
- ☸ အလှပဂေးတွေက မွှေးလျက်ကြူ
အဝကျွေးလေသဗျ ကျေးလက်အလှူဗျို။ ။
- ☸ သဘာဝအခြေနဲ့ ပေးဆက်လှူ
ပကာသနမဖွေတဲ့ ကျေးလက်အလှူရှင့်။ ။

- ☸ သဒ္ဓါမချိုးစေဘဲ မေတ္တာဝေ
မြန်မာတို့အမွေပဲ ချစ်စရာလေနေ့။
- ☸ အတူထပ်မကွာ သဒ္ဓါမူအပေါ်
လူနတ်ဗြဟ္မာ သာဓုခေါ်သတော့။
- ☸ တုမမြင် ဘဝင်ကဲ လျှမ်းပဝေ
အလှူရှင်ရင်ထဲ ချမ်းမြသလေလေ့။
- ☸ လာမဆုံးနော်သဗျ တစ်မိမိမဲ့ပဲ
တစ်ရွာလုံးပျော်ကြ ခြိမ်းခြိမ်းသဲဟေ့။
- ☸ မွှေးလျက်တကြူကြူ
ကျေးလက်အလှူ ရွှေသဒ္ဓါရနံ့မှာဖြင့်
မြေကမ္ဘာအနံ့ တလှိုင်လှိုင်
ပြည်မြန်မာအနံ့ တကြိုင်ကြိုင်မို့
တမြိုင်မြိုင် နှစ်စဉ် နွေအောင်
အပြစ်စင်ကြယ် ချစ်ခင်ဖွယ် သည်ဓလေ့ကို
မေ့ပါနိုင် တို့ရင်ထဲမှာလ
အားခဲဘီလေး...။ ။

ရတနာ

နေ့စဉ်တော်ဌေး၊ ဝသုန်မြေထက်
 ခြံလျက်ခြံကာ၊ ရှိချေပါသော်
 သေလာရုံ၊ ဂနိင်စုံ၌
 ဖူးငုံပွင့်လန်း၊ မာလာပန်းတို့
 ခင်တန်းလှိုမြောင်၊ ဤလူ့ဘောင်ကို
 ရောင်စုံသွယ်သွယ်၊ အလှခြယ်၏။

မှိုင်းဇာပဝါ၊ ရေပြင်လွှာထက်
 ခြံလျက်ခြံကာ၊ ရှိချေပါလည်း
 ရေလွှာနဖွေး၊ လှိုင်းလွန်ပြေးတို့
 နီးဝေးတစ်ခွင်၊ မြစ်အသွင်ကို
 အမြင်တင့်ဆန်း၊ လှနိုင်စွမ်းဘိ။

ဪ...
 ခေါ်မည်သည်၊ မတူပါမင့်
 မိုင်းနှင့်မြူဟာ၊ တစ်ခုသာပေ
 နေရာဌာန၊ ကိုယ့်ဘဝဖြင့်
 လောကရပ်ခွင်၊ ကိုယ့်ဝန်းကျင်ကို
 ဂုဏ်အင်မြင့်မား၊ တိုးတက်ငြားအောင်
 နိုးကြားရန်းကန်၊ ပုံသဏ္ဍာန်သာ
 မူဟန်ကွဲပြား၊ မတူခြားသည်
 လူသားလမ်းပြများပေတကား...။ ။

မကရရာသီ ပြာသိုတွင်
 ခွာညိုလျှင် တစ်သွင်လှ။
 ပျော်စရာ မြင်းခင်းပွဲကို
 ဆင်နှံ့ပြန်ကြ။

- ☉ ကုံရာသီ တပို့တွဲ
 ပေါက်၊ လဲပန်းတို့ ပွင့်ချေပြီ။
 ညီညွတ်စွာ တမနဲပွဲ
 နှံ့ကြလေသည်။
 တပေါင်းလ မိန်ရာသီ
 ရွှေသရဖီ ကြိုင်လှိုင်မွှေး။
 သဲပုံစေတီ ပွဲအလှကို
 နှံ့ကြပြန်သေး။
- ☉ ဆယ့်နှစ်လအခါ ရာသီပွဲတွေနှင့်
 ခြိမ်းခြိမ်းသဲလေသော မြန်မာပြည်။
 ပန်းမာလာ ရောင်စုံမြူးတွေက
 ဖူးပွင့်ဝေစီ။
 ညီညွတ်တေးရယ်နှင့် ဒါနပန်းချီ
 စာသ မပီနိုင်သော မြန်မာ့အလှ။
 မြန်မာမှု မြန်မာဟန်ပင်ပို့
 မြန်မာမုန်လျှင် မြန်မာရိုးရာကို
 မြတ်နိုးပါကြ။ ။

ayvīlay:u tarḥḥḥḥḥ

- ☉ ခေတ်အဆက်ဆက်၊ ပေလွှာထက်ဝယ်
 ခံ့ထည်ထင်ရှား၊ စာပေများ၌
 ဆန်းပြားစေ့စုံ၊ ဖတ်မကုန်သည့်
 ပရိယာယ်ကြွယ်ဝ၊ စကားအလှတို့
 မြန်မာ့စာဂုဏ်၊ ရနံ့ထုံအောင်
 တစ်ဖုံတစ်မူ၊ မွှေးယုံကြူ၏။
- ☉ “ဖလံဝန်း” “သူရိန်” “သူရိယ” “ရဝိ”
 “သဝိတ” “ဖလံဝါ” “ဘာသက္ကရ” “ဒေါင်း”
 “တက္ကသို” “အက္က” “သဟဿရံသိ”
 “အံသုမာလီ” “ဒိဝါကရ”
 “သဟဿသု” “ဘာဏုရာဇာ”
 “ပဘာကရ” “အာဒိစ္စ” နှင့်
 “ပြဘင်္ဂရ” “ဒိနပတိ”
 “ရံသိမာ” တစ်ထွေ၊ “ဝေရော်စန”
 “ဒိနက” နှင့်၊ “တပနော” တစ်မူ
 “ဥဏုဂ္ဂ” တစ်ဖြာ၊ “ဘာဏုမာ” တစ်ဖန်
 “သူရကန်စက်” တစ်မျိုး၊ မရိုးထွေပြား

စကားပရိယာယ်၊ အသွယ်သွယ်မှာ
“နေ” ကိုသာလျှင် ညွှန်းလေ၏။

☉ “သီတဂူ” “သော်တာ” “စန္ဒာ” “စန္ဒီ”
“ပုဏ္ဏမီ” “ပုဏ္ဏမိန်” “ကုန္ဒါ” “သောမ”
“ဩသဓီသ” “သီတရံသီ”
“ဟိမရံသီ” ဟု၊ “ဥဋ္ဌရာဇ”
“နက္ခတ္တရာဇာ” တစ်ဖြာ “ငွေယုန်”
တစ်ဖုံ “ဘော်ဝန်း” “စန်း” ဟုဆိုပြန်
အဖန်ဖန်အမျိုးမျိုး၊ မရိုးထွေပြား
စကားပရိယာယ်၊ အသွယ်သွယ်က
“လ” ကိုသာလျှင် ညွှန်းလေ၏။
“အနိလပထ” “အာကာသ” နှင့်
“အဇဠာ” “နဘံ” “အမ္ဘရ” “ဝေဟင်”
တစ်သွင် “ဝေဟာသ” ဆိုကြပါကုန်
အဖုံဖုံအမျိုးမျိုး၊ မရိုးထွေပြား
စကားပရိယာယ်၊ အသွယ်သွယ်လျှင်
“ကောင်းကင်” ကိုသာ ညွှန်းလေ၏။

☉ “ဝသုမတီ” “ဘူမိ” “ဆမာ”
“ဓရာ” “ဘူရီ” “ဇာဂတီ” နှင့်
“ဥဗ္ဗိ” “အဝနီ” “မေဒနီ” နှင့်
“မဟီ” “ပထဝီ” “ပုထဝီ” နှင့်

“ဓရနီ” “ဂေါ” “ဘူ” “ဘူတဓရာ”
“ဝသုန္ဓရာ” “ကု” “ဝသုဓာ” ဟု
အမူမူ အမျိုးမျိုး၊ မရိုးထွေပြား
စကားပရိယာယ်၊ အသွယ်သွယ်မှာ
“မြေ” ကိုသာလျှင် ညွှန်းလေ၏။

☉ “စေးပျစ်” “ပြား” “မြိုင်” “ဂနိုင်” “ဟေမာ”
“ဝနာ” “အင်တိုင်း” “ခင်တန်း” “ရဂုံ”
“ဟေဝန်” “စုံ” နှင့်၊ တစ်ဖုံ “ရိပ်သာ”
တစ်ဖြာ “ပိတ်ပေါင်း” ဆိုဘိတောင်းသည်
အလီလီအမျိုးမျိုး၊ မရိုးထွေပြား
စကားပရိယာယ်၊ အသွယ်သွယ်ဆို
“တော” ကိုသာလျှင် ညွှန်းလေ၏။

☉ အို...
စာဆိုကဝိ၊ ပညာရှိတို့၊
ပရိယာယ်ကုံလုံ၊ ရေးခဲ့ကုန်သော
စေ့စုံဆန်းပြား၊ မြန်မာစကားသည်
အလားစိမ့်စမ်း၊ ယူမခန်းအောင်
စာပန်းပုလဲကုံး၊ သီမဆုံးအောင်
ရွှင်ပြုံးဝမ်းမြောက်ဖွယ် တကား။
ပေလ္လာပေါ်က အမွေအနှစ်များ။ ။

igq, fyoGfll ebu, f

- ☉ “ယောက်ျားတို့ဘုန်း၊ လက်ရုံး” သာပ
 “မိန်းမတို့ဘုန်း၊ ဆံထုံး” သာပင်
 ယဉ်သထက်ယဉ်စွ၊ လှသထက်လှအောင်
 ရှေးကရှိခဲ့၊ ဆံထုံးဖွဲ့နည်း
 ငါးဆယ့်ငါးသွယ်၊ မူဟန်ကြွယ်ကို
 ပြန်လည်တင်ပြရပါမူ...

- ☉ “မြိတ်ဖြူ” “မြိတ်စို့”
 “သွယ်ညှို့မြိတ်လွတ်”
 “ရစ်ပတ်စုလည်း”
 “ရောရည်းထုံးဖွဲ့”
 “တုမဲ့ရွှေရောင်၊ တိမ်တောင်တက်သက်”
 “လျှပ်တစ်ပြက်သို့”
 “စတုဂံရောင်ပြေး”

- “နှင်းသွေးမစို့”
- “ကြာညိုဝတ်ဆံ”
- “ရှုခိုင်းရှည်၊ ရှုကြည့်မငြီး”
- “ဦးပြင်းရွှင်ပျော်”
- “စင်ရော်တန်းဝဲ”
- “ပုလဲကိုးလုံး”
- “ဂမုန်းဝုံအာ”
- “လေသာဝေလည်”
- “မြူခြည်မတင်၊ ယကင်ထုံးထုံး”
- “လုံးတင်” “ခရချောင်”
- “ထုံးကြောင်” “ထုံးကြား”
- “ငါးပါးမြိတ်စို့”
- “အောင်မျိုးနို့မိတ်၊ မြိတ်ရစ်လှပ”
- “ကရဝိတ်နှုတ်သီး”
- “ဆိတ်သမီး” နှင့်
- “ပြန်ပြီးဆယ်တွေ”
- “နေအရက်ခံ”

“ညဉ့်ယံသောက်ရှူး”
 “တိမ်ဦးနဂါး”
 “လေးပါးရာသီ”
 “နှိုင်းပြီစံလွတ်”
 “နဂါးပတ်ကျော့ကွင်း”
 “နန်းတွင်းမဇ္ဈ”
 “ထွက်ပြုမုခ်ဝ”
 “ပဒုမ္မသိဒ္ဓိ”
 “မဏိကိုးပါး”
 “ချရာပွင့်သေး”
 “ယုန်ရေးလဝယ်”
 “နေလယ်ဥဒေါင်း”
 “သုံးချောင်းခြူးယုက်”
 “စတုဂံရောင်ချော”
 “သင်္ဘောတန်းခွန်”
 “အနန္တဖုသု၊ မောရဂီဝါ”
 “ဟင်္သာစာခွံ၊ ထုံးအံ့တစ်ကွင်း”

“ပုစဉ်းတောင်ဖြန့်”
 “သည်းညွန့်လက်သင်”
 “ကွမ်းလင်” “နောက်တွဲ”
 “မုတ္တာရွဲ” နှင့်
 “ပုလဲကွန်ချာ”
 “ရတနာမဏ္ဍိုင်”
 “ပွင့်ဆိုင် ပုဏ္ဏရိက်”
 “နဂါးအိတ်လေးထောင့်”
 “ရှစ်မြောင့်” “ပြန်ကာဘက်”
 “ပန်းယုက်ခေါင်ဗွေ၊ နန်းလုံးဝေ” ဟု
 ပု ပင်း အင်း တောင်၊ ညောင် ကုန်းဘောင်တိုင်
 ဦးသျှောင်ထုံးနည်းပြား၊ ငါးဆယ့်ငါးသည်
 ထွန်းကားကျယ်ပြန့်ခဲ့သတည်း။ ။ ။

(စာဆိုရဝေရှင်ထွေး၏အန်ချင်းနှင့် ဆရာကြီးဦးသုခ၏ သုခမှတ်စုတို့ကို မြန်မာအဘိဓာန်၊ မြန်မာစာလုံးပေါင်းသတ်ပုံကျမ်းတို့နှင့် ညှိနှိုင်းကိုးကားပါသည်။)

a&avmi fayj fo i lluyph

- ☉ ကိုယ့်အရင် ကိုယ့်နန်းနဲ့
စံမြန်းခဲ့ တို့မြန်မာ။
ကိုလိုနီ နယ်ချဲ့ဘီလူးတို့
ကျော်ကျူးခဲ့ရာ။
စစ်သုံးကြိမ် ဖန်တီးကာ
အကြံကြီးစွာ နယ်ကိုချဲ့။
“မြန်မာပြည်သည်၊ တို့ပြည်
မြန်မာစာသည်၊ တို့စာ
မြန်မာစကားသည်၊ တို့စကား” ရယ်လို့
အမျိုးသားကြွေးကြော်သံတွေနှင့်
ထိမခံ မာန်ကိုပြသည်ကြောင့်
လွတ်လပ်ရေး ပန်းအလှကို
နမ်းရပါခဲ့။
- ☉ ကိုလိုနီ ကျွန်အဖြစ်
နှံနှစ်ခဲ့ နှစ်များစွာ။

သူ့အလို သူ့အကြိုက်ကိုလည်း
လိုက်ခဲ့ရတာ။
တစ်ခါသေဖူးခဲ့တာ
ပျဉ်ဖိုးသာ နားလည်တော့။
နောက်တစ်ကြိမ် ကျွန်မဖြစ်ရေးကို
တွေးသင့်ပြီပေါ့။

- ☉ အကျိုးလိုလို ညောင်ရေလောင်း
ကောင်းတယ်လို့ တို့မထင်။
တောမီးလောင် တောကြောင်အငတ်တွေက
လက်ခမောင်းခတ်ချင်။
ပွဲလန့်တုန်း ဖျာခင်းချင်
ယုန်မြင်လို့ ချုံထွင်သည်ပဲ။
ငါးစာကို မြင်လျှင်
မြင်ပါကြ များချိတ်လည်း။
အမေကျော် ဒွေးတော်လွမ်းရင်ဖြင့်
တို့နိုင်ငံ လွတ်လပ်ပန်းသည်
နှမ်းလိမ့်မလွဲ။ ။

ဘုရားရှင်

ဗမာ ကချင်၊ ရှမ်း ကရင် ချင်း
 သွေးချင်း မွန် ကယား၊ ရခိုင်များတို့
 နှံ့ပြားမြန်ပြည်၊ နေထိုင်သည်မင့်
 ချစ်ကြည်စိတ်ထား၊ စည်းလုံးအားလျှင်
 မခြားသိပ်သည်၊ ထင်းအစည်းသို့
 သွေးနီးလက်တွဲ၊ စဉ်မခွဲတာ
 တို့လည်းအသိ၊ ကမ္ဘာသိပေါ့
 လာထိရန်စ၊ မှန်သမျှတို့
 ခံရမဆိုင်၊ ခုတ်ထစ်ပိုင်းခဲ
 သမိုင်းသက်သေများ ရှိပါသည်။

“သွေးနှင့်ချွေးနှင့်၊ အဆင့်ဆင့်ဆက်
 အသက်သက်များ၊ စတေးထား၍
 ဘိုးဘွားပေးဝေ၊ ချစ်အမွေတည်”
 တို့မြေတို့ချစ်၊ လက်တစ်ဆစ်မျှ
 ဖွဲ့ထစ်မခံ၊ တို့တွန်းလှန်မည်
 ကျောက်သံပတ္တမြား၊ ကျွန်း စပါး ရွှေ

ဘော်ငွေတွင်းထွက်၊ တို့အသက်မို့
 ရမ္မက်သွေးစု၊ လာမလုနှင့်
 တစ်ခုမှ ရမှာမဟုတ်ဘူး။

သပ်လှူသွေးထိုး၊ အကြံအစီနှင့်
 ကိုယ်ကျိုးစီးပွား၊ ရှေ့တန်းထားကာ
 ညီသားနောင်ရင်း၊ တို့ချစ်ခြင်းကို
 သင်းတို့ခါခါ၊ ခွဲခဲပါလည်း
 အရာမထင်၊ နောက်ဆုံးတွင်တော့
 အရင်အတိုင်းပဲ မဟုတ်လား။

ကဲ...
 ငါတို့ဆန္ဒ၊ သိပြီးမှတော့
 ရလိမ့်နိုးနိုး၊ ထပ်မျှော်ကိုးလည်း
 အကျိုးဆုတ်ယုတ်၊ အချိန်ပုပ်မည်
 နောက်ဆုတ်လိုက်တော့ ခပ်မြန်မြန်။
 လက်လျှော့လိုက်တော့ သင်းတို့အကြံ။
 စိတ်ကူးရပ်ဖို့ အချိန်တန်...။ ။

စာကိုး -
 (နှင်းကိုမြင်ခိုက် - ကဗျာစာဆို နောင်)

ဝိသုဒ္ဓိသုတ်

(တေးထပ်)

- ☸ တို့မြေကို မထိပါးရ
အသိတရားက လက်မခံ
ထိပါးသမျှ အဖျက်ရန်ကို
တစ်စက်မချန် ပြုခွင့်။
- ☸ မြန်မာ့သွေး စွေးစွေးနီတယ်
ဝေးဝေးဆီ ရှောင်ရှားလို့ကွင်း။
- ☸ ဟိုအတိတ် ရှေးပဝေသဏီ
မွှေးလေသည် သတင်း။
- ☸ ရွှေမြန်မာ ဖြာသတင်းရယ်က
ကမ္ဘာတွင်း ထုံစွာ။

- ☸ သွေးချင်းတွေ ချစ်ကြည်ကဲပါလျက်
ဥမကွဲ သိုက်မပျက်ပေသာ။
- ☸ လွတ်လပ်ရေး ပန်းမာလာကို
မနွမ်းရာ အစဉ်တွေးပါလို့
သခင်သွေး နိုးလျက်နေသည်
တိုးတက်ဝေစည်။
- ☸ ပြီးလျက် မြေမဟီမှာ
ရွှေပြည်မြန်မာ အလှဆုံးကွယ့်လေး...။ ။

jrewk&ynf

(ကာချင်း)

- ☉ တာဝတိံသာ နတ်ရွာလော၊ နတ်ရွာလော။
ဟုတ်တည်း သူငယ်ချင်း သူငယ်ချင်း။
ဟုတ်တည်း အပေါင်းအသင်း အပေါင်းအသင်း
ဟုတ်တည်း ရောင်းရင်း ရောင်းရင်း။
- ☉ မြန်တိုင်းဟူသည်၊ ရွှေပြည် ရွှေပြည်။
- ☉ မြန်တိုင်းပြည်မှာ၊ သာသနာ
ရောင်ဝါထွန်းလင်းသည်၊ ထွန်းလင်းသည်
- ☉ ဇေယျဒီပါ၊ ကျွန်းလက်ယာ
ဩဘာနိမိတ်တည်၊ နိမိတ်တည်။
- ☉ ဘုရား တရား သံဃာ၊ မိဘ ဆရာ
မှန်စွာဦးထိပ်တည်၊ ဦးထိပ်တည်။
- ☉ ဆန်ရေ စပါး၊ ပေါကြွယ်များ
စီးပွားတောင့်တင်းသည်၊ တောင့်တင်းသည်။

- ☉ ဆည်မြောင်းချောင်းကန်၊ တာတမံ
ရေလှုံ့လုံလောက်ပြီ၊ လုံလောက်ပြီ။
- ☉ မွေးမြူစိုက်ပျိုး၊ ပြည့်အကျိုး
သယ်ပိုးထမ်းနိုင်ပြီ၊ ထမ်းနိုင်ပြီ။
- ☉ သွင်းကုန် ထုတ်ကုန်၊ နိုင်ငံဂုဏ်
တစ်ဖုံ မြှင့်နိုင်သည်၊ မြှင့်နိုင်သည်။
- ☉ တိုင်းရင်းဆေးပညာ၊ စွမ်းရည်ဖြာ
ကမ္ဘာအံ့ချီးပြီ၊ အံ့ချီးပြီ။
- ☉ မူးယစ်ဆေးဝါး၊ ခုတ်ထွင်ရှား
စိတ်ထားကြံ့ခိုင်ညီ၊ ကြံ့ခိုင်ညီ။
- ☉ ဖူးငုံပွင့်လန်း၊ ပညာပန်း
ထုံမွှမ်းသင်းပျံ့သည်၊ သင်းပျံ့သည်။
- ☉ မာလ်တီမီဒီယာ၊ ခေတ်ပညာ
မကွာလက်လှမ်းမီ၊ လက်လှမ်းမီ။

- ☸ အရှေ့အနောက်၊ တောင်နဲ့မြောက်
လမ်းဖောက် တံတားသီ၊ တံတားသီ။
- ☸ တိုင်းနှင့်ပြည်နယ်၊ အသွယ်သွယ်
လွယ်ကူ သွားနိုင်ပြီ၊ သွားနိုင်ပြီ။
- ☸ သွေးချင်းကိုယ်သား၊ စည်းလုံးအား
မခြား ထင်းစည်းညီ၊ ထင်းစည်းညီ။
- ☸ ဆယ့်လေးပွင့်ကြယ်၊ မိုးမြင့်ဝယ်
တင့်တယ်ရွန်းလက်ပြီ၊ ရွန်းလက်ပြီ။
- ☸ ရွှေရည်လော...။
- ☸ ရွှေပြည်လော...။
- ☸ မြန်ပြည်လော...။

lb bmapwodf

- ☸ ပြည်ထောင်စု အတွင်းထဲ
ဘယ်မှာပဲ တို့နေနေ။
- ☸ ပြည်ထောင်စု စိတ်ဓာတ်အလှ
မွေးကြစို့လေ။
- ☸ ပြည်ထောင်စု စိတ်သာမသွေ
စစ်မှန်လေသော မျိုးချစ်စိတ်။
- ☸ ပြည်ထောင်စု စိတ်တစ်ခုသည်ပင်
ပြည်ထောင်စု ဥယျာဉ်နန်း၌
ပန်းပေါင်းစုံ ရနံ့မွှေးစေသော
ဩဘာစေတသိက်...။ ။

, 0f u s r y e f v e f q e f a & j n f (တျာချင်း)

- ☸ ဇာတိပုည၊ ဂုဏ်မာနပေါ်လွင်
သဘင်ဂီတ၊ မြန်မာ့ရုပ်သေးစင်
သုခုမအလျဉ်၊ ခေတ်စဉ်မတိမ်ကော
အပြောအငို၊ အထိုထို
အဆိုအက နှောပါလို့လေး။
- ☸ ထံတျာတေတျာ၊ နုသောသံစဉ်
ဒလု ထုံး ဒယန်း၊ ခံခံယဉ်ယဉ်
ချိုမြလွင်လွင်၊ နားဝင်မခါး
ဆိုပေါက်ဆိုပုံ၊ အဖုံဖုံ
အာရုံသောတ ကြားသည်နှင့်လေး။
- ☸ စည်းဖနောင့်ဖြောက်ဖဝါး၊ မှတ်သားလွယ်ကူရန်
ကဗျာလွတ်အလှ၊ အကအခြေခံ
မြန်မာ့မူဟန်၊ အမှန်ထူးခြား
ကကြိုးခုနစ်ထွေ၊ စုံလင်ပေ
ခြေလက်ခေါင်းခါး မနားသည်နှင့်လေး။

☸ ခြေမှာ စကား၊ လက်ဖျား ကဗျာ
နဘော ရသ၊ ဂုဏ် အလင်္ကာ
ရေးဖွဲ့သံသာ၊ ကာရန်မိရ
ရေးနည်းအသွယ်သွယ်၊ လေ့လာဖွယ်
အလွယ်မမှတ် ကြပါနှင့်လေး။

☸ ဒိုရေမီအစ၊ ဂီတပညာ
လွန်စွာနက်နဲ၊ ခက်ခဲသည်သာ
ဂီတမဟာ၊ စဉ်လာရေးနည်း
လမ်းဟောင်းကိုတည်၊ လမ်းသစ်တည်
နရီ ဝါးလတ် စည်းရယ်နှင့်လေး။

☸ ဆိုကရေးတီး၊ ပဲ့ချိုးသဘင်
နှစ်စဉ်ကျင်းပ၊ မြန်မာ့မြေပေါ်တွင်
ဆင်နွှဲပါဝင်၊ ပြည်ခွင်တစ်ဝန်း
ယဉ်ကျေးမှုအမွေ၊ ဖူးပွင့်ဝေ
မသွေထာဝရ ပန်းနှယ်တည့်လေး။

အကျိုးမျှော်သက်ဆုံးထမ်း ကြိုးစားကြပေတာ။
အရိုးပေါ်အရွက်မဖုံးစတမ်း တိုးပွားအလှရွှေမြန်မာ။ ။

၂၂၀၀၀၀၀၀၀၀

(ဝိရိတ်ဝိသုဒ္ဓိ)

၀ သတ္တိသွေး
 စွေးစွေးနီ
 ပြည်ချစ်သား
 ကြားကြားဝံ
 စွန်းစွန်းစား
 ကျားဂုဏ်ရည်
 ညီပါပေ
 မေ့သက်နံ
 မြန်ပြည်ဖွား
 သားကောင်းဂုဏ်
 ယုံကြည်မာန်
 ရန်ဟုန်ခွင်း
ရှင်းအခက်
ပြည့်တွက်ပါတည့်ပါလေ။

၀ ကိုယ့်နိုင်ငံ
 ခြံစည်းရိုး

ချိုးသူမြင်
 လျင်စွာတက်
 ဖျက်ချေမှုန်း
 ထုံးစဉ်လာ
 တာဝန်ကျေ
 နေသို့ပင်
 ခြင်္သေ့ဟန်
 မြန်ပြည်ရေး
 နှေးမတုံ့
 ငုံ့မခံ
 သံမှုန်စား
 အားသစ်မွေး
 ရေးသုံးပါး
 ထားဦးထိပ်
 စိတ်ဟုန်မြင့်
 ကျင့်ဝတ်ကျေ
 သေနင်္ဂီ
 ပရိယာယ်
 ကြွယ်ဝရင်း
နှင်းအသက်
ပြည့်တွက်ပါတည့်လေ။ ■

အဏှိမ္မိဒါရိယဂါထာ

- မြန်မာစာ မြန်မာစကား
 တင်စား၍ သုံးနှုန်းလျှင်။
 အဓိပ္ပာယ် ဆိုလိုရင်းကို
 ရှင်းလင်းပေါ်လွင်။
 ဇာတ်တော်နှင့် ရာဇဝင်တွင်
 ပါဝင်သည့် အမည်များ။
 မြန်မာဆို အကုန်သိပါဘိ
 မသိသူများ။
- ဉာဏ်ထက်သူ မိန်းမသားကိုလ
 တင်စားကြ အမရာ။
 ဉာဏ်ထက်သူ ယောက်ျားကျပြန်တော့
 မဟော်သစာ။
 ဆေးကုကျွမ်းတော့ ဇီဝကပါ
 ချမ်းသာလျှင် ဇောတိက။
 ခြေထိုးမှာ တော်သူဖြစ်တော့
 ဝေဿကာရ။

- မိန်းမလျာဆန်သော် မောင်မစ္စက
 အာဠာဝကတဲ့ ကြမ်းကြုတ်သူ။
 ခေါ်ကြပြန် မောင်ကျဘမ်းတဲ့
 အလျှောက်ကျွမ်းတဲ့သူ။
 မာတင်တဲ့ အတောင်းအရမ်းထူ
 ကုန္တကြီးမူ သီလဝ။
 ရှင်ဗာကူ ခေါ်ရခြင်းမှာ
 အနာကင်းသူပ။
- စောလူးမင်း ခေါ်ရကြောင်းက
 သူတော်ကောင်း မကောင်းဟုမြင်။
 ဦးပေါဦးဟု ခေါ်သော်ငြား
 ပါးနပ်ဉာဏ်ရွှင်။
 အစားကြူးတော့ ငူကောပင်
 စကားကတ်လျှင် ချီပါသာ။
 ပျင်းရိစွာ အအိပ်ကြီးပါက
 ကာလနဂါ။

စကားအရာ တိကျရှင်းပါလို့
 ပွင့်လင်းတော့ ဗန်းမော်ဆရာတော်။
 စကားအလင်္ကာ ကြွယ်သူများကို
 လှတောသားခေါ်။
 ကျေးဇူးရှင်ကို ပြစ်မှားသော်
 ခေါ်ပြန်ပေါ့ ဒေဝဒတ်။
 ဖခင်ကို ဖော်ကားပါက
 အဇာတသတ်။

ဇွဲကောင်းလျှင် ဇနကာ တဲ့
 နှုတ်နည်းက တေမိလို့။
 ကဗျာဉာဏ် ချိုရွှင်မြူးပြန်တော့
 ဦးပုည ဆို။
 မင်းကုသ နောက်ပိုးပို
 ဝေဿန္တရာ ဆို ဒါနကဲ။
 ဥမ္မာဒန္တီ ဆိုရင်အဟုတ်
 ရုပ်ချောလို့ပဲ ။

မြန်မာစာ မြန်မာစကား
 တင်းစား၍ သုံးသောအခါ။
 အဓိပ္ပာယ် ဆိုလိုရင်းတို့
 ရှင်းလင်းပေါ်လာ။
 ဇာတ်တော်နှင့်ရာဇဝင်မှာ
 ပါဝင်သည့် ထိုအမည်များ။
 မြန်မာဆို အကုန်သိလိမ့်မယ်
 မသိသူရှား။ ။

[ကျမ်းကျမ်း]

- ☉ ကိုယ်စီးတဲ့ ကိုယ့်မြင်းကို
ကိုယ်ကိုယ်တိုင် အထီးအမ မသိ။
မြင်းပေါ်က ကိုလူလှမှာ
ရယ်ရပါ၏။
- ☉ ကိုယ်ရေးတဲ့ ကိုယ့်ကဗျာကို
ကိုယ်ကိုယ်တိုင် အမျိုးအစားမသိ။
ထင်သလို အမည်ပေးတယ်
(ကွယ်) ရင်လေးပါဘိ။ ။

"ကျမ်းကျမ်း [ကျမ်းကျမ်း]

- ☉ သူငယ်ချင်းရေ...
မိုးနှင့်မြေလွှာ၊ ဘယ်အခါမှ
ဆုံလာတွေ့ထိ၊ မရှိဘဲလေ...။
- ☉ နေမင်းသူရိန်၊ ညအချိန်လည်း
လင်းထိန်ကွန်မြူး၊ မမြင်ဖူးခဲ့...။
- ☉ လောကပုံသွင်၊ မျက်ဝါးထင်ပဲ
မင်းလည်းအသိ၊ ငါလည်းသိသည်
သိပြီးအကြောင်း၊ ထုံးဖြစ်ဟောင်းကို
ပြန်ပြောင်းတစ်ဆင့်၊ ပြောနေသင့်လား
စဉ်းစားပါဦး သူငယ်ချင်း...။ ။

အဏ္ဍိကမဂ္ဂ

- ☸ တစ်နှစ်ကုန် တစ်နှစ်သစ်ဖို့
နှစ်ထောင့်ရှစ် ကုန်တော့မည်။

- ☸ ဤမြေကို အမှီပြုကုန်သူတို့
ဤလူ့ဘုံ တစ်မူဖြိုးစေရန်
နိုးကြားစွာ ညီညာဝိုင်းဖို့
စောင့်ဆိုင်းသင့်ပြီ။

- ☸ နှစ်ထောင့်ကိုး နှစ်အသစ်ကိုလ
အဟောင်းညှိုး အသစ်ဖြစ်စေဖို့
စိတ်သစ်နှင့် ကြံပါမည်
ဤမြေထာဝရ ငြိမ်းချမ်းရေး။

☸ ချစ်ခရီးအမှန် အတူတူလျှောက်ရအောင်
စစ်မီးလျှံ တလူလူပျောက်ရအောင်
အမြောက်ကို ကျည်ဆံမထည့်ပါဘဲ
ပန်းထည့်ကာ စိတ်ရှိသလောက်
လှမ်းတဲ့ကာ အရှေ့နဲ့အနောက်ကို
ကဲ...ပစ်ဖောက်စို့လေး။ ။

pufv, f maw;

(ဒိုးပတ်သီချင်း)

- ☉ မိုးအခါ ထွန်တုံးချ
နှံရန်းရ တို့လယ်ယာ
ပြောင်းလဲလို့လာ...။
- ☉ လယ်ယာအလှ ဖြစ်တည်ရေး
ထည်ဝါသဗျ ခေတ်မီအတွေး။
- ☉ လယ်တောယာတော ခက်သမူဝေး
ကွယ်...မမောပါသော စက်မှုတေး။
- ☉ အကျိုးပေးသမို့ တစ်ပြည်လုံးမှာ
(အလိုကွယ်...)
ပြုံးကြပေါ့လေး...။ ။

igofacmi f

- ☉ ငါးသိုင်းချောင်းဆိုတာ
သမိုင်းကောင်းတဲ့ မြို့ပါလေ...။
- ☉ ဝါးခမောက်ရယ်
စားသောက်ဖွယ် အရွက်အသီးတွေကို
တစ်ချက်မညည်းလေတဲ့ မျက်နှာနဲ့
မြန်တစ်ခွင် ဖြည့်ကမ်းကာပေးတဲ့ပြင်
ပြည့်ဝမ်းစာ ဖူလုံရေးငယ်အဖို့
မနေးတစ်သွယ် စပါး၊ ငါး၊ ပုစွန်တို့ကိုလည်း
အားသွန်လို့ဝေ။
- ☉ ရိုင်းမယှဉ် တစ်မူခြားပါတဲ့
သမိုင်းဝင်လူသား ပညာသည်များကိုလည်း

ရင်မှာလွယ် ဖွားကာထုတ်ပြန်တော့
 အဟုတ်အမှန် မိခင်ကောင်းပေပေါ့
 သောင်းကုဋေ သမီးသားတွေမှာ
 ကြီးပွားတဲ့ စီးပွားအခြေ
 ရေမြင့်တော့ ကြာတင့်စမြဲ။

☸ အရွယ်ရင့်ပေမယ့်
 တင့်ဆဲလေ ထိန်သရေအလှမဟာနှင့်
 ကုဋေရစွာ ကဗျာဆန်တုန်းပါကွယ်
 အမှန်းဆိုဗလာ အသည်းဖြူဖြူနဲ့
 ပြုံးချိုစွာ အမြဲသူဖိတ်ကြောင်းဟာမို့
 (အိုကွယ်...သူ့ထံမှာတော့)
 မိတ်ပေါင်းသဟာ မစဲ။ ။

i 0ef

☸ သူ့ကျောပေါ်တွင်
 ရေယာဉ်ကြီးငယ်၊ အသွယ်သွယ်ကို
 လိုရာစခန်း၊ ရောက်စေစမ်းငှာ
 တင်ထမ်းဆောင်ပို့၊ ဖောင်ကူးတို့နယ်။

☸ ရာသီနွေထဲ၊ အပူကဲသော်
 ရင်ထဲခန္ဓာ၊ အေးစိမ့်ငှာတွက်
 သောက်ပါ ချိုးပါ၊ ဆေးကြောပါဟု
 သီတာချမ်းမြေ့ သူဝေငှ၏။

☸ ကောက်ပဲသီးနှံ၊ စိုက်ပျိုးရန်ဟု
 သူ့ရင်ကိုဖောက်၊ မရွံ့ကြောက်ဘဲ
 လုံလောက် လော၊ ပေးပြန်ပါ၏။

☸ သူရင်မှဖွား၊ ပုစွန် ငါးကို
 မြောက်မြားပြည်သူ၊ ဖမ်း၍ယူလည်း
 ကြည်ဖြူရက်ရော၊ မနုမောဘိ။

သော်...

သူဝန်သူထမ်း၊ သူ့အခန်းက
 ပင်ပန်းသည်းည။ မရှိမှဘဲ
 ရယူလိုကြောင်း၊ ဘယ်မတောင်းဘဲ
 ပေးပေါင်းများစွာ၊ ပေးတတ်ပါသော
 သရာအမွန်၊ မြစ်ငဝန်သည်
 အားသွန်အံခဲ၊ ငွေပဲနှင့်
 စီးမြဲစီးလျက် မရပ်မနား။
 လေးစားခံယူထိုက်ပါတကား။ ။

ဝိဝေဒါနိယ

ရွှေမိုးညို၊ အံ့ကာဆိုင်းလေတော့
 ရွှေသိုင်းမြေ ဟိုအဝေးဆီသာ
 တွေးရည်ကာ ရင်မှာတမ်းပါဘိ
 လွမ်းပါ၏ မွေးရပ်မြေ...။

ငယ်အပေါင်းအဖော်နဲ့
 ငယ်ကျောင်းတော် အေးအရိပ်ကိုလ
 ဆွေးစိတ်ပို အစဉ်အမြဲပါပဲ
 ရင်ထဲကနေ။

နောင်းအတိတ်မှာ
 ပေါင်းမိတ်သဟာ အဖော်များနှင့်
 ကျောင်းအရိပ်မှာ တပျော်တပါးရယ်ပေါ့
 ဆော့ကစားခဲ့ကြ အရင်ခါမလေ
 ပညာရှာဖွေတဲ့ ကွန်းခိုနန်း။
 အို... မမြင်တာကြာပေမယ့် ရွှန်းစိုအလွမ်း။

ဝန်ကမ်းဆီသို့
 မြင်မှန်းရည် တွေးကာတမ်းပါလည်း
 စိတ်စေရာ ကိုယ်မလှမ်းသာတော့
 ကြိတ်ဖြေကာ နဂိုအလွမ်းတွေနဲ့
 စခန်းကွာ ရှမ်းနယ်အဝေးဆီက
 အလွမ်းစာ မှန်းရွယ်လို့ရေးရတယ်
 (ငယ်ကျွမ်းတို့ရေ စိတ်ထဲမှာတော့)
 ပြေးခဲ့ချင်စမ်း...။ ။

(ဝန်ကမ်းက ငယ်ကျွမ်းများသို့...)

မု၊ ဗျာဝဇ္ဇာပုဂ္ဂိုလ်

- အိပ်သော်ခဏ၊ နိုးထမရွှင်
 ရင်မှာမွန်းကြပ်၊ ထ၍ရပ်မိ
 ကိုယ်၏အဖြစ်၊ ဤသနစ်သည်
 အချစ်တစ္ဆေ၊ ခြောက်လေသလော
 သောကလှိုင်းထန်၊ မုန်တိုင်းဒဏ်ကို
 ခံစားနှစ်သက်၊ ပျားရည်စက်သို့
 တပ်မက်နေမိပါပြီ မေ...။
- နွေပြန်မိုးရောက်၊ ရာသီထောက်လည်း
 နေပျောက်မိုးရွာ၊ အပြင်မှာပင်
 ရင်တစ်မိမိမိ၊ နေသိမ့်သိမ့်ပူ
 ဘယ်သူမသိ၊ ကိုယ်သာသိရဲ့
 မေသိလေစ၊ ကိုယ့်ဘဝဟာ
 ရာသီပြောင်းပြန်၊ မူမမှန်တော့
 ဖန်လာဆန်းသစ်၊ ဤသနစ်ကို
 အချစ်ဆိုသလား ပြောပါမေ။

☸ ဆောင်း၏သက်သေ၊ မြူနှင်းဝေသလို
 နေလာနှင်းပျောက်၊ နွေသို့ရောက်သလို
 မိုးပေါက်မိုးပွင့်၊ ဝသန်ဖွင့်သလို
 မေနှင့်ဆုံရာ၊ ကိုယ့်ဘဝသည်
 နိုးထရှင်သန်၊ ရင်ခုန်သံကြောင့်
 ကာရန်နုသစ်၊ ကဗျာဖြစ်မိ
 သိစိတ်မှုန်ဝါး၊ ရူးသွပ်သွားမိ
 စကားငြေ့ထစ်၊ ကလေးဖြစ်မိ
 တစ်ကို လကွေး၊ ထင်ရာတွေးမိ
 အေးလျှင်နွေလား၊ အာရုံမှားမိ
 နားလည်ရှုပ်ထွေး၊ ဒီလိုရေးတော့
 ရေးသူကိုယ့်ကို၊ မေကဆိုမည်
 ပိုပဲ ပိုနိုင်လွန်းတယ်လို့...။

☸ မိုက်ခနဲဖြစ်၊ နစ်ခနဲကျံ၊
 မွန်ခနဲဝေ၊ တွေခနဲရှူး
 စူးခနဲရှု၊ သတိရလို့
 ရင်ဝထိမှန်၊ ကိုယ့်ဒဏ်ရာကို
 မြန်စွာချက်ချင်း၊ အသက်သွင်းလည်း

လက်ငင်းအဖြေရှာ၊ ဝေဒနာက
 ခန္ဓာမြားဆိပ် ပျံ့ပြီမေ။

☸ အချစ် အမှန်း၊ အရုံး အနိုင်
 ပြိုင်ပွဲသတ်မှတ်၊ ဆုံးဖြတ်လျှင်လည်း
 ပေးချင်ရာပေး၊ ကိုယ်မရွေးချင်
 ရချင်ရကြောင်း၊ ကိုယ်မတောင်းချင်
 ပူလျှင်သည်းခံ၊ အေးလျှင်စံမည်
 ကံသာ ပဓာနရယ်မေ...။

☸ ကြယ်စင်ပြီးပြန်၊ ညနက်နက်သည်
 ပုဏ္ဏမိကွယ်လျှိုး၊ အမှောင်စိုးတော့
 မိုးထက်ညင်သာ၊ ညကဗျာသို့
 တိုးလျက်ယဉ်စွာ၊ လှကညာသို့
 ပြီးပြန်ရင်မှာ၊ မြကမ္ဘာမို့
 ကိုယ်တို့ဆုံရာ၊ ဤဘဝသည်
 ငွေလမသာလည်း ရှိပါစေ။
 ကြယ်ကလေးတွေနဲ့ ချစ်စိတ်ဖြေ၊
 မငိုပါနဲ့ တိတ်တော့ မေ...။ ။ ။

(လေနအေးသို့...)

arwāfōh/Spōuf/\$f

- ☉ ရက်မသွားပါနဲ့
သက်ထားလေး မောင့်အချစ်ရယ်...။
- ☉ ရယ်ချင်သူ ရယ်ရစ်စမ်းစေပေါ့
ချစ်ပန်းတွေ ကြိုင်လှိုင်လှောက်စွာသော
နှစ်ယောက်တစ်ကမ္ဘာ မေတ္တာနန်းမြေသို့
အနမ်းဝေ အကြင်နာပွားဖို့
သွားစို့သက်လှယ်။
- ☉ ဘယ်တော့မှ အချစ်မပြယ်
အပြစ်ရယ်လို့ မမြင်ကြေး။
ကြားလေသွေး ဝေးတတ်တယ်
ဆွေးတတ်တယ်လို့ ရင်မှာတွေး။

- ☉ သစ္စာကို မလှူပြု
သမုဒယကို ခိုင်ခိုင်ချည်
နားလည်မှု ရင်မှာ တည်ဆောက်လို့
နှစ်ယောက်တစ်ကမ္ဘာ မေတ္တာနန်းသို့
(အချစ်ရယ်...)
- လှမ်းစို့မနေေး။ ။

ဝပဝိဝရိယံ ဝပဝိဝရိယံ

- ☸ ချယ်ရီခက်လေး ခေါင်းမှာပန်
ချော လှ ယဉ် နန်းဆန်။
ပန်းကိုပန်လို့ လှလေသလား
လှလို့ ပန်းကိုပန်သလား။
- ☸ ပါးအိုနီမြန်း နုသွေးစို
မောရမ်းလှဖြူပျို။
ပန်းထက်ပိုတဲ့ သင့်အလှ
ပန်းထက်သာ ဆယ်ဆ။
- ☸ ခြေလှမ်းခြေကြွ ညင်သာသာ
ပိုးကျနှတ်သူဇာ။
ငွေနှင်းပဝါ မှန်ရီကြား
ရွှေသွန်းရုပ်နယ် ထင်မှတ်မှာ။

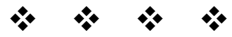
- ☸ စကားသံလေး ဝဲအီချို
စေတနာ မေတ္တာပို။
စာဆိုငါ၏ နှလုံးသား
ယိမ်းထိုး လှုပ်ခတ်သွား။
- ☸ ရှေးရေစက်များ ရှိလိမ့်ထင်
မျက်ဝန်းဆုံမိစဉ်။
ရင်ကိုမှန်သည့် မြားတစ်စင်း
လွန်စွာအဆိပ်ပြင်း။
- ☸ ချစ်ခြင်းဟူသည့် ထိုပုစ္ဆာ
ဘယ်သို့ တွက်ရမှာ။
ကဗျာဆရာ သင်္ချာညွှန်
အိုကွယ် ရူးလတ္တံ့ ။ ။

ပုဒ်၊ ဖြေ၊ ငါး၊ နှစ်၊ ဖ

- ☸ အလွမ်းဆယ်လီ ရင်မှာနှင့်စေစမ်းရယ်လို့ ပန်းချယ်ရီ အစဉ်သာပွင့်ဝေလန်းလေသလာ ဪ လွမ်းတတ်သူ အသည်းညှာဆွေးသော်လည်း ခွဲခွာပြေးသူက မေ့ပြီထင်...။
- ☸ အချစ်ကို သူမလိုလားပြီမို့ အပြစ်ဆို အမှုပိုစကားတွေနဲ့ ထားခဲ့ကာ ကိုယ်လွတ်ရုန်းတော့လည်း အရှုံးကို ရင်မှာပိုက်သူက အမှိုက်ကံကြမ္မာ ဝေးရက်တွေ၌ မထိုက်မပန်သာ တွေးလျက်ပေမယ့် မေ့ခက်သည်ပင်။

- ☸ တောင်ပေါ်တွင် ချယ်ရီလန်းလေသမျှ နောင်သော်အစဉ် ချစ်ချင်စမ်းပါသတဲ့ ပန်းချယ်ရီ သူ့အရောင်ပျောက်စေတော့ နန်းတကာယ်အတည် သစ္စာမဖောက်ပါလို့ တစ်ယောက်သောသူက ဟိုအရင် အကြင်နာတွေနဲ့ သမုကြော့စကား အို... ရင်နာစေခဲ့ အခုတော့များ။
- ☸ အခုများတော့လေ ချယ်ရီတွေ ပွင့်ဝေလန်းပါလျက် သူ့မေတ္တာ လွင့်ကြွေနှမ်းပါပေါ့ ပန်းချယ်ရီ အရောင်မပျောက်ပေမယ့် သူ့သစ္စာ ယွင်းသွေဖောက်ပါပေါ့ ဪ မထောက်မညှာ မလွမ်းလိုသူက မေ့သော်လည်း တစ်ယောက်ကညာ နန်းဆိုသူကို တွေ့လျှင်ဖြင့် မမေ့အစဉ် တစ်နေ့တွင် ဆုံချင်သေးတယ်လို့ (ချယ်ရီရယ်) ပြောပေးပါလား...။ ။

တပုဂ္ဂိုလ်၊ ဝါဒီ

☸ ချစ်ခြင်း၏ အဓိပ္ပာယ်
 ဘယ်လိုဟာ ကိုယ်မသိ။
 ယူလည်းယူ ပေးလည်းပေး
 ရှုပ်ထွေးပါတိ။

☸ ချစ်ခြင်း၏ အရသာ
 ဘာဆိုတာ ကိုယ်မသိ။
 ချဉ်စပ်ငန် ချိုဖန်ခါး
 များလွန်းပါ၏။

☸ ချစ်ခြင်း၏ ရုပ်သဏ္ဍာန်
 သရုပ်သမှန် ကိုယ်မသိ။
 နီးဝေးမြင် နိမ့်အမြင့်
 ချင့်ခက်ပါတိ။

☸ ချစ်ခြင်း၏ အဆင်းအရောင်
 အလင်းအမှောင် ကိုယ်မသိ။
 ဖြူနီဝါ ပြာအနက်
 ပြောခက်ပါ၏။

☸ ချစ်ခြင်း၏ လက္ခဏာ
 ရေရာစွာ ကိုယ်မသိ။
 အမြောက်အစား အပေါင်းအနုတ်
 ခေါင်းရှုပ်ပါတိ။

☸ ချစ်ခြင်း၏ဝေဒနာ
 ဖြေပြေရာတော့ ဘယ်မရှိ။
 ရင်အပူ ဆယ်နေစူးတယ်
 ကွယ်... ချစ်ဖူးသူသိ။ ။

ဝဏိ ဖု, ဖ

☸ ရွက်ဝါလေးများ တဖြောက်ဖြောက်
 မြေကြီးပေါ်ကို ဝဲယုံရောက်။
 နွေရောက်ပြီလို့ သူတို့ဆို
 ဥဩတွန်သံ ချို ချို ချို။။
 တွန်သံချိုတဲ့ ဥဩလေးများ
 နွေကိုချစ်လို့ တွန်သလား။

☸ မိုးစက်လေးများ တဒေါက်ဒေါက်
 အိမ်ခေါင်မိုးကို တံခါးခေါက်။
 မိုးရောက်ပြီလို့ သူတို့ဆို
 ဖားကမိုးတေး ဆို ဆို ဆို။။
 မိုးတေးဆိုတဲ့ ဖားကလေးများ
 မိုးကိုချစ်လို့ ဆိုသလား။

☸ နှင်းပွင့်လေးများ တဖောက်ဖောက်
 သစ်ရွက်ပေါ်ကို သံစဉ်လှောက်။
 ဆောင်းရောက်ပြီလို့ သူတို့ဆို
 ပုစဉ်းရင်ကွဲ ငို ငို ငို။။
 ရင်ကွဲငိုတဲ့ ပုစဉ်းလေးများ
 ဆောင်းကိုချစ်လို့ ငိုသလား။
 ဆောင်းကိုမုန်းလို့ ငိုသလား။
 ဘာကြောင့်ငိုသလဲ ပြောပါလား။။ ။

ပုဒ်တော်

- ☸ သူတစ်ပါးအသက်ကို မသတ်ဘဲနဲ့
ကိုယ့်အသက်လိုပဲ မှတ်ရမှာ။
သူတစ်ပါးဥစ္စာ ခိုးယူမဝက်နဲ့
သူ့ဘက်ဝင်ပြီး စဉ်းစားပါ။
- ☸ တစ်ပါးသူကို လိမ်ညာမပြောနဲ့
သူ့ညာပြောတော့ ကိုယ်မကြိုက်ပါ။
တစ်ပါးသူတွေကို ကုန်းမချောနဲ့
သူကုန်းချောတော့ ကိုယ်မကြိုက်တာ။
- ☸ စကားဆိုလျှင် နှုတ်မကြမ်းနဲ့
သူနှုတ်ကြမ်းတော့ ကိုယ်မကြိုက်တာ။
အနှစ်မပါ ဗလာစကားတောင်
သူတစ်ပါးကို မပြောရပါ။
ကိုယ်ချင်းစာ..... ကိုယ်ချင်းစာ
ကိုယ်ချင်းစာ..... ကိုယ်ချင်းစာ။ ။

ပုဒ်တော်

- ☸ မိုးသောက်လေလျှင်
အားအင်သစ်ကာ၊ တက်ကြွစွာဖြင့်
သူငါလူသား၊ အလုပ်များကြ
လှုပ်ရှားသွားလာ၊ ဝမ်းတစ်ထွာကို
ဖွေရှာဖြည့်ဆည်း နိုင်ကြဖို့။
- ☸ မိုးချုပ်လေသော်
မေးပျော်စက်ခန်း၊ အိပ်ရာနန်းဝယ်
ပင်ပန်းခဲ့ရာ၊ တစ်နေ့တာတွက်
သူငါလူသား၊ အိပ်စက်နားငြိ
အားသစ်ပြန်လည် ဖြည့်ဆည်းဖို့...။
- ☸ နေ့များစွာ၌
တစ်ထွာဝမ်းကျဉ်း၊ ဖြည့်ဆည်းရင်းက
မရဏရီရာ၊ သွားနေပါသည့်
သူငါအများ၊ အိုလူသားတို့...။

- ☸ ညများစွာတွင်
အားအင်ကိုချည်း၊ ဖြည့်ဆည်းရင်းက
သေမင်းခေါ်ရာ၊ လိုက်ရပါမည့်
သူငါအများ၊ အိုလူသားတို့...။
- ☸ နေများညများ၊ ကုန်လွန်သွားပြီ
ချားရဟတ်ပမာ၊ သံသရာအတွက်
ဝမ်းစာ နည်း များ၊ ရှိပြီလား...။
အင်အား နည်း များ၊ ပြည့်ပြီလား...။
တစ်မိနစ်လောက် ပြန်စဉ်းစား...။

raE f r(i b i

- ☸ သူရှိစဉ်က၊ မကျွေးကြဘဲ
သူကခွဲခွာ၊ သေသောခါမှ
ရသာစုံလီ၊ သူ့တွက်ရည်၍
မည်မျှ ကျွေးကြပါသော်လည်း...။
- ☸ သူရှိစဉ်က၊ မဖေးမဘဲ
သူကခွဲခွာ၊ သေသောခါမှ
အသပြာငွေစ၊ သူ့တွက်ပါဟု
မည်မျှ ပေးကြပါသော်လည်း...။
- ☸ သူရှိစဉ်က၊ မလာကြဘဲ
အလေးဂရု၊ မပြုမူဘဲ
သူကခွဲခွာ၊ သေသောခါမှ
မည်မျှ ဂရုစိုက်သော်လည်း...။
- ☸ သူမြင်သာလျက်၊ ပြုံးတစ်ချက်ကို
တွန့်တိုစွာလှ၊ ပြုံးမပြဘဲ
သူကခွဲခွာ၊ မမြင်ခါမှ
မည်မျှ ငိုကြွေးကြသော်လည်း။

☸ သူ့အတွက်မှန်း၊ မေတ္တာပန်းဟု
 သူနမ်းနိုင်စဉ်၊ မပိုချင်ဘဲ
 သူလျှင်သေမှ၊ လွမ်းပါလှဟု
 မည်မျှ ပန်းတွေဝေသော်လည်း.....။

☸ ဪ.....
 သော်လည်းများစွာ၊ ဆန်းစစ်ပါက
 အခါလွန်မှီ၊ သနပ်မျိုးပင်
 အကျိုးပြည့်ဝ၊ သူမရမှ
 ပြုကြအကြောင်း၊ နောက်ကျနှောင်းပြီ
 မနှောင်းမီမှာ ပြုသင့်စွာ။
 ပြောမယ်လိုသာ ပြောရတာ။
 ဤကား လောကဓမ္မတာ.....။ ။

ဝဏ္ဏပုဂ္ဂိုလ်အာရုံ

- ☸ သူက ကိုယ့်ကို
 မှန်းစိတ်ပိုလည်း
 ကိုယ်က သူ့ကို
 မမှန်းလိုပါ
 မေတ္တာစိတ်လေး မွေးလိုက်သည်။
- ☸ သူက ကိုယ့်ကို
 ပျက်စေလိုလည်း
 ကိုယ်က သူ့ဘက်
 ပြန်မဖျက်ပါ
 ကရုဏာစိတ်လေး မွေးလိုက်သည်။
- ☸ သူက ကိုယ့်ကို
 မနာလိုလည်း
 ကိုယ်က သူ့တွက်
 ဝမ်းသာလျက်ပါ
 မုဒိတာစိတ်လေး မွေးလိုက်သည်။

- ☸ သူက ကိုယ့်ကို
မကောင်းဆိုလည်း
သူ့ကို ကိုယ်က
မချေပပါ
ဥပေက္ခာစိတ်လေး မွေးလိုက်သည်။
- ☸ ဗြဟ္မစိုရ်တရား၊ မြတ် (၄) ပါးကြောင့်
လူသားခဏ၊ ကိုယ့်ဘဝမှာ
အေးမြပူ၊ စမ်းနှယ်တူသည်
သူလည်း ချမ်းမြေ့နိုင်ပါစေ။
တောင်းဆိုရင်ထဲ ချွေ ချွေ ချွေ...။ ။

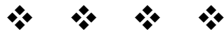

urfvṣcif

- ☸ သူငယ်ချင်း...။
- ☸ မင်းလည်း တစ်နေ့၊ နေနေပြည့်က
လောကလူရွာ၊ ဤကမ္ဘာကို
သေချာမှချ၊ ခွဲခွာရလိမ့်...။
- ☸ မင်းလည်း တစ်နေ့၊ သေနေ့စေ့သော်
သေမင်းခေါ်ရာ၊ မရဏာသို့
သေချာမှချ၊ လိုက်ပါရလိမ့်...။
- ☸ ငါရောမင်းပါ၊ ဤခန္ဓာသည်
ဘယ်မှာသုခ၊ အနိစ္စတည်း။
- ☸ ငါရောမင်းပါ၊ ဤခန္ဓာသည်
ဘယ်မှာသုခ၊ အို...ဒုက္ခတည်း။

- ☸ ငါရောမင်းပါ၊ ဤခန္ဓာသည်
ဘယ်မှာစိုးရ၊ အနတ္တတည့်

- ☸ တရားသဘော၊ ဆင်ခြင်စောကာ
လောကအိမ်ရှင်၊ ပြစ်မမြင်အောင်
ချစ်ခင်ဖေးမ၊ နေသွားကြမယ်
လောဘ ဒေါသ၊ အာယာတတို့၊
ခဝါချစို့လား သူငယ်ချင်း...။ ။

တိပိဋကိရိယေဝါဒ

- ☸ ငွေပေးလိုလည်း မဝယ်ရ
ရွှေပေးလိုလည်း မဝယ်ရ။
အကျည်းတန် အမှန်ပျောက်ရအောင်
ခရီးမှန် အမြန်ရောက်ရအောင်
လျှောက်လှမ်းနေ ဘဝအဆုံးလမ်းဝယ်
မခြောက် မနွမ်း မကြွေ အပြုံးပန်းကို
ဆင်မြန်းပါမှ။

- ☸ ငွေပေးလိုတောင် ဝယ်မရ
ရွှေပေးလိုတောင် ဝယ်မရ။
“အာရောဂျံ ပရမံ လာဘံ”တဲ့
သတိတမံ ဉာဏ်မြေကတုတ်ရယ်နှင့်
အရှိသဏ္ဍာန် ခန္ဓေရုပ်ကို
မချုပ်မီ အဟန်ဖြောင့်အောင်
ဉာဏ်စောင့်ပါမှ။ ။

ပဏ္ဍိတ(၁၉)

- ☸ မသိလိုချင်၊ မဖတ်ချင်လည်း
စိတ်ထဲကတော့ သိချင်လှ။
နေ့စဉ်အမြဲ ဖတ်နေကျ။
- ☸ လက်ထဲရောက်လာ၊ သတင်းလွှာကို
ကျော်ကာအမြဲ လှန်နေကျ။
အသိချင်ဆုံး ထိုကဏ္ဍ။
- ☸ လူမျိုး ဘာသာ၊ စုံလင်စွာနှင့်
ဌာနေဒေသ မတူကြ။
အရောင်အသွေး စုံလင်လှ။
- ☸ အယုတ်အလတ်၊ အမြတ်မရွေး
ငယ်သေးသူလည်း မချန်ပါ။
ဆူကြဲနိမ့်မြင့် စုံလင်စွ။

- ☸ ငါသိတဲ့လူ၊ ဘယ်သူတွေများ
ပါလေမလဲ ရှာနေရ။
ရင်တထိတ်ထိတ် သက်ပြင်းချ။
- ☸ ဆွေမျိုးမိတ်ဆွေ၊ ပါခဲ့လေသော်
စိတ်တွေလေးလံ မရွှင်ပျ။
ပတ်သက်သမျှ သတိရ။
- ☸ ငါ့အလှည့်လည်း၊ ဘယ်တော့လဲလို့
အမြဲသုံးသပ် ဆင်ခြင်ရ။
အသင့်ဖြစ်ဖို့ ပြင်ဆင်ရ။
- ☸ ငါ သူတစ်ပါး၊ ယောက်ျား မိန်းမ
ဘယ်ကဆိုတာ မသိကြ။
ဘယ်ကိုလို့လည်း မသိရ။
- ☸ မြန်မာ့အလင်း၊ သတင်းစာ၏
နားရေးကြော်ငြာ ထိုကဏ္ဍ။
နေ့စဉ် နေ့တိုင်း တရားပြ
အနိစ္စ ဒုက္ခ အနတ္တ...။ ။

&xm;ay:u c&၀၀၀၀

- ☸ ရထားပေါ်မှာ
နေရာတစ်ခု၊ ပိုင်ဆိုင်မှုတွက်
လုယက်ငြင်းကြ၊ ရှင်းမရအောင်
လောဘဒေါသ၊ ပြိုင်နေကြသည်
ခဏဆုံသော ခရီးသည်အချို့...။
- ☸ ရထားပေါ်မှာ
ဘယ်ရွာဒေသ၊ ဘယ်မြို့ကလည်း
တွေ့ရဆုံရ၊ ဝမ်းသာစွာ
ယခုမှမြင်၊ ယခုခင်သည်
တဒင်္ဂဆုံသော ခရီးသည်အချို့...။
- ☸ ရထားပေါ်မှာ
ရသာချဉ်ချို့၊ စားပေလိုလည်း
ငွေပိုငွေစ၊ မများလှ၍
ဆန္ဒကိုယ်ခွာ၊ ငြိမ်နေရာရ
ဗိုက်ဆာနေသော ခရီးသည်အချို့...။

- ☸ ရထားပေါ်မှာ
ရသာချိုချဉ်၊ စုံအလင်ကို
ခုံမင်သောက်စား၊ ကျန်မှထားပြီး
အနားယူရင်း၊ မျက်လုံးစင်းကာ
ငိုက်မျဉ်းနေသော ခရီးသည်အချို့...။
- ☸ ရထားပေါ်မှာ
မပါဖော်လည်း၊ တစ်ကိုယ်တည်းမို့
ဝဲယာကိုငေး၊ ဟိုဒီတွေးလျက်
ငြိမ်သက်တွေဝေ၊ မြင်ရလေပြန်
အထီးကျန်သော ခရီးသည်အချို့...။
- ☸ ရထားပေါ်မှာ
သဟာမိသား၊ ပျော်တပါးနှင့်
စကားဆိုသံ၊ ပွက်ပွက်ညံ့လို
ဘယ်သို့ဘယ်ပုံ၊ ပြောမကုန်နိုင်
ဖော်စုံလေသော ခရီးသည်အချို့...။
- ☸ ရထားပေါ်မှာ
ထည်လွှာနပ်သေး၊ ဖာအထေးနှင့်
သေးကွေးအိတ်ငယ်၊ ပခုံးလွယ်ပြီး

ခရီးဆုံးကို၊ စောင့်လင့်ကြိုနေ
နှမ်းရှာလေသော ခရီးသည်အချိုး...။

☉ ရထားပေါ်မှာ
ထည်လွှာသစ်လွင်၊ ဝတ်စားဆင်လျက်
ရုပ်သွင်ဟန်ပြ၊ ကြွရုရှတည့်
များလှကိုယ်မှာ၊ မြန်းတန်ဆာနှင့်
ချမ်းသာလေသော ခရီးသည်အချိုး...။

☉ ရထားပေါ်မှာ၊ ဆုံရပါသည့်
ပျော်ကာပြုံးကာ၊ ကြည်နူးစွာသော
ငိုကာမဲ့ကာ၊ ဝမ်းနည်းစွာသော
အလွှာထွေပြား၊ ခရီးသွားတို့
မခြားပြုချက်၊ ရှေးရေစက်ကြောင့်
တစ်ချက်ခဏ၊ ဆုံခဲ့ရလည်း
ခဏမကြာ၊ ခွဲရမှာမို့
ဘယ်မြို့ဘယ်ရွာ၊ ဘယ်ဘူတာဝယ်
ဘယ်သူတွေက ဆင်းခဲ့မှာ။
ဘယ်သူတွေများ တက်လို့လာ။
ဆင်းချည်တက်ချည် သံသရာ။
ဪ...တွေ့ဆုံကြိုကွဲ မမ္မတာ။ ။

uloh[wra[ra[wfuH

☉ သင်၏မျက်နှာ၊ ပြုံးလိုက်ပါက
မှန်မှာဟပ်ထင်၊ သင့်ရုပ်သွင်လည်း
မလွဲသေချာ၊ ပြုံးလိမ့်မှာတည့်...။

☉ သင်၏မျက်နှာ၊ မဲ့လိုက်ပါက
မှန်မှာဟပ်ထင်၊ သင့်ရုပ်သွင်လည်း
မလွဲသေချာ၊ မဲ့လိမ့်မှာတည့်...။

☉ သင့်မျက်နှာတွင်၊ အရိပ်ထင်သော်
မှန်ပေါ်မြင်လာ၊ သင့်ရုပ်မှာလည်း
မလွဲသေချာ၊ အရိပ်ပါလိမ့်...။

☉ သင့်မျက်နှာတွင်၊ အရိပ်စင်သော်
မှန်ပေါ်မြင်လာ၊ သင့်ရုပ်မှာလည်း
မလွဲထင်ထင်၊ အရိပ်စင်လိမ့်...။

ကဲ...

အနာဂတ်မှန်၊ ကြမ္မာကံတွင်

ဘာသဏ္ဍာန်ထင်တာ ကြည့်မှာလဲ။

ဘာသဏ္ဍာန်ထင်အောင် လုပ်မှာလဲ။

သုံးသပ် ဆုံးဖြတ် သင်ဝေခွဲ...။ ။

jriḷḷifriḷḷif

ရှိလည်းမရှိ

သိလည်းမသိ

ကြည့်လည်းမကြည့်တော့ ဘာမှမမြင်။

ရှိကားရှိ၏

သိကားသိ၏

ကြည့်ကားမကြည့်တော့ မမြင်ရပြန်။

ရှိလည်းရှိပေါ့

သိလည်းသိပေါ့

ကြည့်လည်းကြည့်တော့ မြင်ပါသည်။

ရှိရှိ မရှိရှိ

သိသိ မသိသိ

ကြည့်တတ်လျှင်တော့ မြင်လိမ့်မည်...။ ။

ယေဇိဒါရိယ

- ☸ ယုံကြည်ရာ ဘဝလမ်း
လျှောက်လှမ်းသည့် အခါဝယ်...။
- ☸ နွေနေပူ ဆောင်းအမြဲ
ကြုံတွေ့ရမယ်။
- ☸ အနိမ့်အမြင့် ထိုနှစ်သွယ်
လွှဲဖယ်လို့ မရစတမ်း...။
- ☸ မလှမ်းခင်
ပန်းဝင်ပြီ ဆိုတဲ့အသိနှင့်
မွှေးအိထုံ ကြိုင်လှိုင်သင်းရအောင်
ပန်းခင်းတဲ့လမ်း...။ ။

(လမ်းခင်းသူ၏ ယုံကြည်ချက်...)

ဘုရားဂါထာ

- ☸ မော်ကြွားလောက်ပေသနဲ့
ကျွန်တော်သားနှစ်ယောက်အဖေ ကဗျာဆရာ...။
- ☸ ဓားနှစ်လက်
အားတက်ဖွယ် ပိုင်ဆိုင်ထားပြီမို့
သွားစရာ ရှေ့ခရီးတစ်လျှောက်က
မညည်းလောက်တော့ပါ။
- ☸ ကလောင်တစ်လက် အသွားထက်ထက်ရယ်နဲ့
ဓားနှစ်လက် တအားမြက်မြက်ရယ်နဲ့
အဖျက်ရန် ခလုတ်ကန်သင်းကိုဖြင့်
တစ်စက်မကျန် အပြုတ်ရှင်းပါလို့
အမှောင်ခွင်းလျက် မယွင်းနှောင်တာ
အလင်းဆောင်ကာလေ ရှေ့သို့လှမ်း။
- ☸ အတ္တပရ နှစ်လီနှစ်ဝအရေးကိုလ
အညီအမျှတွေးကာ အားအဟုန်ဖွင့်ပါလို့
အများယုံသင့်စရာ သမိုင်းမှတ်တိုင်တစ်ခုကိုတဲ့
(ကွယ်) ပြုခဲ့ချင်စမ်း...။ ။

အဏှိမ္မိဒိဂါနိဂါထာ

- ☸ ရှမ်းမစစ်ပေမယ့်
အရမ်းချစ်တယ် သားတို့ရေ...။
- ☸ သားတို့ဟာ ဗမာမစစ်သော်လည်း
မြန်မာစစ်ပါပေ။
- ☸ ဖေဖေက ဗမာပေ
မြန်မာလေ မဟုတ်လား။
မေမေလည်း မောရှမ်းပေ
ပြောစမ်းလေ မြန်မာမဟုတ်လား...။
- ☸ အားမချိုပါနှင့်
သားတို့ဟာ မြန်မာပြည်ဖွားတဲ့

မြန်မာပြည်သား အစစ်တွေပဲဟာမို့
ဗမာဖေဖေ အချစ်တွေမနည်းပါဘဲ
ရှမ်းမေမေ အချစ်တွေမနည်းပါဘဲ
အသည်းမှာ ထာဝစဉ်မလစ်ဟအောင်
ချစ်ရသည်သား။ ။

ဝိပဿနာ

- ☸ လက်ခုပ် “ဖြောင်းဖြောင်း”၊ “ပုံမောင်း” “ထီထီ”
ဆိုင်းညီခြေကြွ၊ ဟန်ရေးပြကာ
တိကျမြန်ဆန်၊ ယောက်ျားမာန်ဖြင့်
ဇူးပျံ့ဝိုက်ပင့်၊ လက်သီးဆင့်လျက်
ဝင့်ဝင့်ကြွားကြွား၊ ကျားဘသားတို့
စွမ်းအားရှိသမျှ၊ သတ်ပုတ်ကြသော
မြန်မာ့ရိုးရာ လက်ဝှေ့ပွဲ။
- ☸ အသည်းမကောင်း၊ ပွဲမတောင်းနဲ့နော်
စိန်ခေါ်ကြည့်စမ်း၊ တိမ်ပေါ်လှမ်းမဟေ့
ရေခန်းရေကုန်၊ ပညာစုံဖြင့်
ယုံကြည်ရဲရဲ၊ ယှဉ်ပြိုင်နွဲ့မယ်
အသည်းကြောင်ရင် ဘေးရှောင်နေ။
- ☸ မြန်မာ့ဂုဏ်ဆောင်၊ ယောက်ျားမောင်တို့
ဖူးရောင်ကွဲပြ၊ ဘယ်သို့ကွဲစေ
ချုပ်နှောင်ပူးလဲ့၊ ဘယ်သို့လဲစေ

လဲသော်ပြန်ထ၊ “ဇွဲ” “လုံလ” ဖြင့်
မြန်မာ့ “သတ္တိ”၊ ကမ္ဘာသိအောင်
တတ်သည့်ပညာ၊ စွမ်းမဟာကို
မြင်သာစေသည့် လက်ဝှေ့ပွဲ။
ယှဉ်ပါလေ၏ လက်ဝှေ့နွဲ့။

- ☸ ဪ...
လူသားမှန်သမျှ၊ ရင်ဆိုင်ရမည့်
ဘဝကြီးဝိုင်း၊ ပွဲစဉ်တိုင်းလည်း
ဆိုင်းညီခြေကြွ၊ ဟန်ရေးပြကာ
တိကျမြန်ဆန်၊ လူသားမာန်ဖြင့်
လောကဓံတရား၊ ပြိုင်ဖက်များကို
စွမ်းအားရှိသမျှ၊ ယှဉ်ပြိုင်ကြလျှင်
“လုံလ” ရှိဖို့ လိုမယ်နော်။
“သတ္တိ” ရှိဖို့ လိုမယ်နော်။
“ဇွဲ” ရှိဖို့လည်း လိုမယ်နော်။
သို့မှသာလျှင် ပွဲတိုင်းကျော်။ ။

(စာဆိုငွေတာရီ၏ “သူရဲကောင်းသုံးယောက်” သို့)

သမ္ဘဝိဒိယောဂါ

- ☉ ခရီးကဝေ
လမ်းရှုပ်ထွေး
လေအေးမလာ
ပူအိုက်စွာ
နေမှာ ဘယ်သို့လျှောက်ရမည်။
- ☉ ဟိုဒီကြည့်လည်း
မသဲကွဲ
နေလည်းညိုညို
တံတားအို
ညကို ဘယ်သို့ဖြတ်ရမည်။
- ☉ အို...
ခရီးဝေးဝေး၊ လမ်းရှုပ်ထွေးစေ

လေအေးမလာ၊ ပူစမ်းပါစေ
 မှောင်ကာမည်းမည်း၊ မသဲကွဲစေ
 နေလည်းညိုညို၊ တံတားအိုစေ
 ရှေ့ကိုရည်ထား၊ ငါလူသားပင်
 လမ်းများကိုပြင်၊ တံတားဆင်၍
 နေ့တွင်မနား၊ ညစွန့်စားကာ
 ထိုများအလွန်၊ ကန္တာစွန့်ကာ
 မွန်မြတ်ပန်းတိုင်၊ ရောက်နိုင်ရန်ကို
 သန္နိဋ္ဌာန်ဖြင့် ဆက်ဦးမည်။ ။

armi ၵ၆ၵ၆ၵ၆, ၵ၆, ၵ၆ၵ၆ၵ၆

(အိုင်ချင်း)

- ☸ ချစ်တဲ့သူငယ်လေး
သူငယ်ချင်းကောင်း ယောက်မတို့လေ...။
- ☸ တို့ရွှေမြန်မာ၊ ပြည်ခွင်သာဖို့
တို့ပါဝိုင်းကူ၊ ဒိုးတူပေါင်ဖက်
မောင်တစ်ထမ်းရယ်မှ မယ်တစ်ရွက်လေ
ပုခက်လွှဲပြု၊ တို့လက်ငယ်နုနုကို
စက်မှုလက်မှု၊ တိုးတက်မှုမှာ
ယခုချက်ချင်း၊ လက်ငင်းမသွေပင်
ပါဝင်လို့ လုပ်အားပြချေစို့လားတော်။
- ☸ “သားကြီးလျှင် အားဖြစ်” ဆိုသလို
သမီးကြီးလျှင် မီးမဟုတ်၊ ထီးဖြစ်ရမယ်တော်။

- ☸ “မိန်းမ ဘသမီး
မြင်းမိုရ်မက အားမာန်ကြီး” သတဲ့တော်။
- ☸ “ဣတ္ထိရူပံ ဝနံ” ရယ်မှ
“ဣတ္ထိသိပ္ပံ ဝနံ” ရယ်သို့
အမြန်ရောက်ရေး၊ တွေးစို့လားတော်။
- ☸ “မိန်းမတို့ဘုန်း ဆံထုံး” ရယ်အပြင်
“မိန်းမတို့ဘုန်း လက်ရုံး” ရယ်လို
လက်သုံးဆိုရိုး၊ တိုးစို့လားတော်။
- ☸ ကိုလိုနီခေတ်အတွင်း၊ ကုမ္မာရီအသင်းက
သခင်မ မျိုးချစ်များဟာ
တို့လိုမိန်းမသား၊ မဟုတ်လားတော်။
- ☸ စာပေဂီတ၊ မြန်မာ့သဘင်မှာ
ထင်ပေါ်ကျော်ကြား၊ တို့လိုမိန်းမသားတွေ
နည်းတာများမှ၊ မဟုတ်ဘဲတော်။

☸ မြန်မာ့သမိုင်း၊ ခေတ်တိုင်းပြန်ကြည့်
 စွမ်းဘိထင်ရှား၊ တို့လိုမိန်းမသားတွေ
 အတုယူ အားကျစို့လားတော်။

☸ အလိုလေ့အိုင်
 တို့နေထိုင်ရာ၊ တို့နိုင်ငံကို
 ဘက်စုံဝင့်ထည်၊ ကမ္ဘာဝယ် စံဖြစ်ဖို့
 အားသစ်စို့လေး••။ ။

(မြန်မာအမျိုးသမီးအတွက် ညောင်ရမ်းခေတ်မြန်မာအမျိုးသမီးစာဆို
 တောင်တွင်းရှင်ငြိမ်းမယ် အများဆုံးရေးဖွဲ့ခဲ့သော အိုင်ချင်းကဗျာအဖွဲ့ဖြင့်
 စပ်ဆိုပါသည်။)

t pUk pEsh

☸ နေ့အခင်းတွင်
 နေမင်းရှင်ဝါ ထွန်းလင်းဖြာလျက်
 ကမ္ဘာအကျိုး၊ ဆောင်သယ်ပိုး၏။

☸ ညအခင်းတွင်
 လမင်းယာဉ်သာ၊ ထွန်းလင်းဖြာလျက်
 ကမ္ဘာအကျိုး၊ ဆောင်သယ်ပိုး၏။

☸ ကမ္ဘာအကျိုး၊ ဆောင်သယ်ပိုးသည်
 “ရဝိ” “သော်တာ” ၊ ထိုနှစ်ဖြာတွင်
 သော်တာလမင်း၊ သူ့အဆင်းက
 ရင်တွင်းသန္တ၊ ခံစားရဘိ
 ရဝိနေမင်း၊ သူ့အဆင်းက
 ဝီရအားသစ်၊ ရင်မှာဖြစ်ကာ
 နှစ်သက်စေဖွယ် လူ့ရင်ဝယ်။
 လူသားကောင်းကျိုး ထမ်းရွက်သယ်။
 အစွမ်းကိုယ်စီ ရှိကြတယ်။
 နေမင်းလမင်း ထိုနှစ်သွယ်။ ။

ဝိပဿနာ ဝိပဿနာ ဝိပဿနာ

- ☉ စာမတတ်လျှင် မျက်ကန်းအလား
စမ်းတဝါးဝါး အမှိုက်မှောင်။
မှားအမှန် မြင်မသိနိုင်ဘဲ
ထင်မိထင်ယောင်။
လမှိုက်ည ညဉ့်သန်းခေါင်
အလင်းရောင် ရှာသလိုမျိုး။
သွားလိုရာ မမြင်မစမ်းရယ်နဲ့
ဆင်ကန်းသို့တိုး။
- ☉ ပညာလို အိုသည်မရှိတဲ့
အလိုရှိသလောက် ရမည်ပင်။
ပညာရာ ငယ်စဉ်တုန်းမှာလ
သူဖုန်းစားအသွင်။
ခွေးအိုကြီး လက်ပေးသင်တဲ့
ခက်ရေးမြင် ထိုစကား။
လူ့ကမ္ဘာနောင်အရေးတွက်
ရင်လေးဖွယ်သာ။

- ☉ ကိုလိုနီ ကျွန်ဖြစ်ရ
နှံနှစ်ဘဝ ကြုံခဲ့ရာ။
တို့ဘာသာ တို့စကား
မှုန်ဝါးချူချာ။
ထိုစဉ်က တို့ပြည်မှာ
ပန်းပညာ ညှိုးငိုက်နွမ်း။
အလိမ္မာ စာမှာရှိတယ်လို့
သိဖို့မှတ်တမ်း။
- ☉ စာမတတ်သူ ပပျောက်ရေး
အမျိုးသားရေး တိုဝန်တာ။
တိုတာဝန် တိုအခန်းက
ထမ်းရွက်ခဲ့ရာ။
နှစ်လေးဆယ် ကျော်ခဲ့ပါ
တို့မြန်မာ သည်ယနေ့။
ကမ္ဘာကို ရင်ပေါင်တန်းနိုင်အောင်
စွမ်းခဲ့ပြီဟေ့။
- ☉ မာလ်တီမီဒီယာ ပညာခေတ်
စက်တင်ဘာ (၈) နေ့ရက်မဟာ။

အမှိုက်မှောင် ပယ်ခွာချလေတဲ့

နေလသို့ပမာ။

လူသားနှင့် ဤကမ္ဘာ

ညီညာစွာ အခြေတင့်။

ပညာပန်း ဝေဝေဆာ

နေအလာ ရွှေရည်ဝင့်။

တုမနှိုင်းသာအောင်

လူတိုင်းရွာ သာစေကြောင်းကို

ထပ်လောင်းဂုဏ်ဆင့်။ ။

(နိုင်ငံတကာ စာတတ်မြောက်ရေးနေ့သို့ ဂုဏ်ပြုလျက်)

taqṛiṅ fu zuṅṅonf

☸ မချိုပူ ဘဝလမ်းကိုလ
 သတိကူ အရလှမ်းမယ်လို၊
 နွမ်းလျ ပန်းသမ္ပုကို စိတ်ဖြေရင်း
 အရိပ်ဓမ္မ ထိုအပါး၌
 ခိုနားခိုက် ကြံမိသည်။ ။

☸ မြတ်ဗုဒ္ဓါ ညွှန်ကာပြလေသည့်
 “အသေဝနာစ ဗာလာနံ
 ပဏ္ဍိတာနဉ္စ သေဝနာ” ဆိုတဲ့
 မင်္ဂလာ ထိုတရားမြတ်ကို
 ဖတ်မှတ်ကာ အကြိမ်ကြိမ်ရှုလေမှပဲ
 အစစ်ပမာ ကမ္ဘာလူမြေက
 အနှစ်ဗလ သဟာအတုတွေကြောင့်
 ငါအခု ခံစားနေရတဲ့ သောကဟာ
 လောကမှာ အကြောင်းမသိသူနဲ့
 ပေါင်းမိမှု ဖြစ်တတ်ပါကလားရယ်လို့
 စဉ်းစားမိပြီ။

☉ တံလျှပ်ကိုရေထင်
 တောင်ပိုလျှင် ဘုရားအမှတ်နဲ့
 တအားကပ်ကာ ကိုးကွယ်မိပါတိ
 မသိမလိမ္မာ အဇာတသတ် ဆရာအတင်မှားသလိုပ
 ငါသည်ကား ထိုသို့အညီ
 အချိန်မီသိလို တော်ပါသေး။

☉ ဪ့ . .
“ကုန်ရုံးတစ်ခေါက်
လင်ကုန်ရုံး တစ်သက်လုံးမှောက်
ဆရာကုန်ရုံးတော့ တစ်သံသရာလုံးမှောက်” ပါသတဲ့
 ကြောက်စရာ အနီလိုသနစ်တွေကြောင့်
 နောက်တစ်ခါ ဒီလိုမဖြစ်လေအောင်
 အနှစ်ဗလာ သဟာအတုကိုလျှင်
 အခုကိုပင် အဆွေစာရင်းအနက်က
 ဖျက်ရပြီလေး . . ။ ။

t wā[ct wāemema x m

☉ စပါးနံ အဆံမရှိလေတော့
 မာန်အပြည့် တထောင်ထောင်။
 အနှစ်မပါ ဗလာတန်ဖိုးရယ်နဲ့
 ဉာဏ်မိုးလည်းခေါင်။
 ဟုတ်သယောင်
 သရုပ်ဆောင် အလွန်ကောင်းသော်လည်း
 မပြည့်လျှင် ဘောင်ဘင်ခတ်ပါသတဲ့
 ဤဇာတ်မှာ ဗီလိန်အခန်းက
 လွမ်းဖို့သာပဲ။

☉ **“မီးခိုးအကူ၊ မိုင်းအကူဖြင့်**
တလူလူလွင့်၊ တမြင့်မြင့်တက်၊ ခရီးဆက်လည်း
တက်ပြီးမကြာ၊ ပျက်စီးမှာပင်”
 ပညာရှင် စာဆိုတစ်ဦးက
 ရေးဖူးခဲ့ ထိုကဗျာ။

ဪ... မီးပုံးပျံ သင့်အရေးရယ်က
 ရင်လေးလှစွာ။
 ကိုယ်ပိုင်အစွမ်းမရှိရာ
 သိသာပေါ့ တစ်နေ့တခြား။
 ဆင်ဖြူတော် ကြံ့စိုစုပ်ချင်လို့
 ဟန်ထုတ်သည်သား။

☸ “အတ္တာဟိ အတ္တနော နာထော”
 ဘုရားဟောလည်း ရှိပေတာ။
 ကိုယ်တိုင်မစွမ်းရင်ဖြင့်
 လမ်းမမြင် ရွာစဉ်ပျောက်ပါလိမ့်
 ကြောက်မက်ဖွယ်ရာ။
 အဆံထည့်
 မာန်ဖဲ့၍ ကြိုးစားပါ
 သို့မှသာ သင်သည်လည်း
 ဘဝအကယ်ဒမီ ရွှေစင်ရုပ်ကိုလ
 ကိုင်ဆုပ်ကာ ရင်မှာပိုက်နိုင်ဖို့
 ထိုက်လိမ့်မလွဲ...။ ။

မုဂ္ဂိုလ်မုဂ္ဂိုလ်

- ☸ ပျော်ရာမနေ၊ တော်ရာနေရ
ဘဝဆိုတာ၊ ဒါမျိုးလားကွယ်...။
- ☸ လိုတာမရ၊ ရတာမလို
ဘဝဆိုတာ၊ ဒါမျိုးလားကွယ်...။
- ☸ ငိုချင်လျက်ပြုံး၊ ပြုံးချင်လျက်ငို
ဘဝဆိုတာ၊ ဒါမျိုးလားကွယ်...။
- ☸ ဘယ်ကလာလို့၊ ဘယ်သို့သွားမည်
ကွဲပြားသေချာ၊ မသိပါလည်း
လူရွာလူပြည်၊ မြေမဟီဉ်
မည်မျှရှည်ကြာ၊ နေရပါဟု
စေ့ငှသေချာ၊ မသိပါလည်း

ကြမ္မာကြီးရှုပ်၊ ကကြီးရုပ်သို့၊
 ယိမ်းလှုပ်ကခုန်၊ ဤလူ့ဘုံဝယ်
 တွေ့ဆုံကြုံကွဲ၊ ဝမ်းနည်းဝမ်းသာ
 ချမ်းသာ ဆင်းရဲ၊ ရှိစမြဲမို့
 မလွဲဒိဋ္ဌ၊ ရင်ဆိုင်ကြရ
 ဘဝဆိုတာ၊ ဒါပဲလားကွယ်...။

☸ ဪ...
 ပျော်ရာမနေ၊ တော်ရာနေရ
 လိုတာမရ၊ ရတာမလို
 ငိုချင်လျက်ပြုံး၊ ပြုံးချင်လျက်ငို
 ဘဝဆိုတာ ဒါမျိုးလားကွယ်။
 ဘဝဆိုတာ ဒါပဲလားကွယ်။
 ဘဝဆိုတာ ဒါတဲ့လားကွယ်...။ ။

ရမ္မာရမ္မာရမ္မာ

☸ လူ့ပြည်မှာ ဘဝအရေးတွေနဲ့
 ခဏလေး ဆုံကြစဉ်။
 မုန်းစကား မလှစ်ဟာလေဘဲ
 ချစ်ကြစေချင်။
 လူလူချင်း အတူတူပင်
 ဖြူချင်ဖြူ မည်းချင်မည်း။
 ရေသောက်ကာ အစာစားရမှာ
 ဘာခြားလို့လဲ။

☸ ဆုံပြီးလျှင် တစ်နေ့ကျ
 မသွေမချ ခွဲရမှာ
 အရှင်ခွဲ အသေခွဲရယ်လို့၊
 နှစ်မျိုးတည်းသာ။
 ချစ်သူတွေလည်း ခွဲရမှာ
 မုန်းသူတွေပါ ခွဲရစမြဲ။

ရေစက်ဆုံ အတူနေရပေမယ့်
ရေစက်ကုန် အတူမနေရပါဘု
လူ့လောကထဲ။

သော် ...

လူ့ပြည်မှာ ဘဝအရေးတွေနဲ့
ခဏလေး ဆုံတဲ့အခါ။
မေတ္တာချို ချစ်တေးတစ်ပိုဒ်ကို
ဟစ်ကြွေးလိုက်ပါ။
အမုန်းတွေ မေ့ပစ်ပါ
နေ့သစ်မှာ ပျော်ရွှင်ဖို့။
မုန်းလျက် မခွဲသင့်ပါ
ချစ်လျက်သာ ခွဲကြစို့။
လမ်းအခွဲမှာ
ဝမ်းနည်းစွာ မျက်ရည်သုတ်လျက်
နှုတ်ဆက်ပါစို့...။ ။

arwa(ubjefvbfpcsf)

မအိုချင်လည်း
အိုမှာပဲလေ...။

မနာချင်လည်း
နာမှာပဲလေ...။

မသေချင်လည်း
သေမှာပဲလေ...။

တကွအဟံ
လောကတံတွာ၊ သတ္တဝါများ
အိုနာသေဘေး၊ ထိုအရေးမှ
ပြေးမလွတ်သာ၊ ကြံ့ရမှာမို့
ခန္ဓာချုပ်ငြိမ်း၊ ဇာတ်မသိမ်းခင်
ကြင်နာတတ်စွာ၊ ကရုဏာနှင့်
မေတ္တာကြိုင်ပန်း လှိုင်စေချင်...။
သစ္စာမြိုင်နန်း ဂနိုင်မြေတစ်ခွင်...။ ။

b, f Inmay;

- ☸ ပေးတာနဲ့ ယူတာ...။
လူမှန်ရင် ဘဝထဲ
မလွဲကြုံမှာ။
ကိုယ်ကချည်း မယူသာ
ယူတစ်ခါ ပေးတစ်လှည့်။
အပေးအယူ ဤနှစ်ဝမှာ
မျှသင့်ပါရဲ့။
- ☸ ဆရာနဲ့တပည့်
မိဘနဲ့သားသမီးမှာ။
ဘယ်သူတွေ ပေးရလို့
ဘယ်သူတို့ ယူတာ။
ဆရာက ပေးသူသာ
ယူဖို့ရာ ပြန်မကြည့်လည်း။
မိဘက ပေးသူသာ
ရဖို့ရာ ပြန်မကြည့်လည်း။

တပည့်လိမ္မာတော့
သားသမီးလိမ္မာတော့
ခါတလေ ဆရာ၊ မိဘတို့မှာ
ရလိုသာပဲ။

- ☸ အယူနဲ့အပေး
ထိုအရေး နှစ်ခုမှာ။
စိတ်သည်သာ အရင်းခံသဘောရယ်လို့
ပြောရပေမှာ။
ပေးလိုက ပေးနိုင်တာ
ကိုယ့်စိတ်သာ ပဓာန။
ရလိုက ယူချင်မှာ
ကိုယ့်စိတ်သာ ပဓာန။
စိတ်စေရာ ထိုသဘောကို
စောကြောပေမှ။
- ☸ ဪ... အပေးနဲ့အယူ
လူမှန်ရင် ကြုံလိမ့်မလွဲ။
အချက်တစ်ခုသာ
စက္ခုလွှာ တစ်စုံရှိတယ်လို့
သိဖို့ပါပဲ...။ ။

anmifigolacsni om'u

- ☸ လေးတိုင်စင် ခနော်ခနဲ့နှင့်
ယိုင်နဲ့နဲ့ ရေအိုးစင်။
မြို့အဝင် ညောင်ညိုရိပ်မှာ
တိတ်ဆိတ်လို့ပင်။
ရွှေမြို့နဲ့ နိုင်းယုဉ်
ရိုင်းချင်ချင့် သူ့အဆင်း။
ရွှေမြို့သား ရွှေမြို့သူတွေက
အလေးတယူ အရေးမလုပ်တာမို့
သူ့ဂုဏ်အင် သူ့ဂုဏ်ပုဒ်မှာလ
သေးနပ်ရခြင်း။
- ☸ ရှေးယခင် ဟိုတစ်ခေတ်က
သစ်လွင်သော ရေအိုးစင်။
သူ့ဂုဏ်အင် ငယ်မချို့ပါဘု
မြို့ရဲ့အဝင်။
ကြည်လဲ့လဲ့ရေစင်

ရွှေရင်ကိုအေးစေဘိ
ထွက်သူထွက် ဝင်သူဝင်
သူလျှင် ထည်ဝါဘိ
သူ့အသွင် ဂုဏ်ဒြပ်မှာ
မြတ်ခဲ့ပါရ၏။

- ☸ အသစ်ရှာ စနစ်ပြောင်းလို့
ခေတ်ဟောင်းတို့ ကျန်ခဲ့ရာ။
ရေအိုးစင် ညောင်ညိုအောက်
ခေတ်နောက်ကျစွာ။
ခေတ်မီတဲ့ ရွှေမြို့မှာ
သရေချို့ပါပေါ့ သူ့ဘဝ။
အိုမင်းတဲ့ လူသားပမာ
တူငြားစွာ သာဓက။
အသွင်အိုပေမယ့်
အရင်လို ရေစင်အေးကိုတော့
ပေးလိုစွာ ပေးနေသေးတယ်မို့
လေးစားဖွယ် သူ့ဂုဏ်ထူးကို
ဦးညွတ်ပါရ။ ။

acj pUav; ay;wlt ar

(၁)

- ခေါင်းစွပ်ကလေး၊ တန်ဖိုးသေးလည်း
နွေးထွေးမေတ္တာ၊ စေတနာက
ကြီးလှပါပေ၊ အို...အမေ။

(၂)

- မူဆယ်ဆောင်းရက်၊ တစ်နံနက်ဝယ်
လမ်းထွက်လျှောက်မည်၊ စိတ်ကူးရည်ကာ
ငွေငါဖြန့် ကြ၊ နင်းချိုထဲသို့
အရဲစွန့်ကာ တိုးခဲ့သည်။
လွိုင်တိန်ခမ်းတောင် ရှိရာအီ။
- တောင်ထိပ်မြေခင်း၊ စေတီရင်း၌
လေညင်းရှိုက်ရှိုက်၊ ရှူသွင်းခိုက်တွင်
ထုံကျဉ်အေးခဲ၊ ခန္ဓာထဲက

အသည်းခိုက်အောင် အေးမြလာ။
နင်းရည်ပက်ကြဲ သည်းလှစွာ။
အိမ်သို့အမြန် ပြန်ခဲ့ရာ။

- တောင်ခြေတစ်ထောက်၊ ခရီးရောက်စဉ်
ဆောက်တည်မရ၊ ချမ်းလွန်းလှ၍
ခဏတစ်ခို၊ နားပါလိုဟု
အိမ်အိမ်စွဲစောင်း၊ ဝင်ခွင့်တောင်းရာ
ဇရာယွင်းယို၊ အမေအိုသည်
ပြုံးချိုကြည်သာ လက်ခံရာ။
စကားချိုသာ မပီကလာ။
- ရေနွေးပူပူ၊ တစ်ခွက်ယူကာ
ပျူငှာညှော်ခဲ၊ သောက်စေပြန်ပေ
အမေမေတ္တာ၊ စေတနာကား
သားရင်းပမာ၊ မခြားပါလေ
အမေရင်းက၊ သူ့သားလှကို
ယုယကြင်နာ၊ ပြုစုပါသို့
ရင်မှာကြည်နူး ခံစားရ။
ပီတိရွှန်းငြိမ် သိမ့်သိမ့်မြ။

-
 အမေမေတ္တာ၊ စေတနာကြောင့်
 ရင်မှာနွေးစွာ၊ ရိ၍လာတော့
 သွားတော့မည်ဆို၊ အမေအိုက
 ညိုညစ်နွမ်းသေး၊ ခေါင်းစွပ်လေးအား
 စကားဆိုရင်း ပေးပြန်တာ။
 “နင်းတွေကျတယ် ယူသွားပါ။” တဲ့။
-
 အို . . .
 မိဝေးဖဝေး၊ နယ်တစ်ကျေးတွင်
 မိခင်မေတ္တာ၊ ငတ်မွတ်စွာမို့
 ဒေဝါမြတ်ကောင်း၊ နတ်အပေါင်းက
 ငါ့အားငဲ့ညှာ၊ သနားရှာ၍
 ပေးလာလေသော မိခင်လား။
 မိခင်ကိုယ်ပွား ဖြစ်နေမလား။
 စိတ်တွင်ရိုးဝါး ထင်မိသွား။
-
 မိရင်းပမာ၊ ချစ်ကြင်နာသည့်
 မေတ္တာကမ်းဝေ၊ ထိုအမေကား
 ကိုယ်ပွားမိခင်၊ မဟုတ်လျှင်တောင်
 လူဘောင်မှာဖွား၊ လူပီပြားသော
 လူသားမိခင်၊ တစ်ဦးပင်ဟု

လျင်စွာဦးချ ကန်တော့မိ။
 အမေအိုကား တုန်ချိချိ။
 နှုတ်မှဆုတွေ ချွေပြန်၏။

(၃)

-
 နွေးတွေနှစ်တွေ၊ ကြာခဲ့ပေမို့
 အမေအိုလည်း၊ လောကထဲမှာ
 ရှောင်ဖဲကြည့်ခွာ၊ မရှိရှာတော့
 မေတ္တာအလှ၊ အမေပြသည့်
 သေးစွညစ်ထေး၊ ခေါင်းစွပ်လေးသာ
 ရှိသေးပါလျက်၊ မစွပ်ရက်ဘဲ
 ဗီရိထဲမှာ၊ သိမ်းထားပါပေ
 အမေအိုသို့ အမှတ်တရ။
 ဦးခိုက်တမ်းတ သတိတရ။
 အမေသိစေ ချင်ပါလှ။
 -
 ငြော် . . .
 ခေါင်းစွပ်ကလေး၊ တန်ဖိုးသေးလည်း
 နွေးထွေးမေတ္တာ၊ စေတနာက
 ကြီးလှပါပေ၊ အို အမေရယ် . . . ။ ။
- ❖ ❖ ❖ ❖

Zmwdt v၆

- ☉ အောက်ပြည်က ကျွန်တော်ဗမာ
တောင်ပေါ်မှာ အိမ်ထောင်ကျ။
ထားသက်နဲ့ အိမ်သူချောမှာ
မောရမ်းနမ။
- ☉ ငါးသိုင်းချောင်းသား ကဗျာဆရာ
မူဆယ်မှာ အခြေဖွဲ့။
ရက်လတွေ ပြန်တွက်စစ်သော်
ဆယ်နှစ်ကျော်ခဲ့။
- ☉ ကံစေရာ ကျွန်တော်သွား
ကံထားရာ၌ ကျွန်တော်နေ့။
ခင်မင်ရာ အပေါင်းအသင်းတွေပဲ
ရောင်းရင်းမျိုးဆွေ။

မြန်ရာက ဟင်းကောင်းပေ
အနေကြာတော့ အခြေပါစွဲ။
ဇနီးသားတွေနဲ့ စီးပွားအခြေ
အထာကျလေပေါ့ သို့သော်လည်း။
ဘယ်လိုပင် အနေဝေးပေမယ့်
မွေးသည့်မြေ အကြေအောက်နန်းအလှကိုတော့
တွေးမိလေ ဆွေးမချီပေ့ သေမလောက်တမ်းတကာ
လွမ်းရပါဆဲ ။ ။

အဏ္ဍိကဗျာ (အဏ္ဍိကဗျာ)

- ☸ ကောင်းကင်မှာ သူရိန်မင်း
 ထိန်လင်းတဲ့ နေ့အခါ
 လင်းရောင်ခြည်ဖြာ။
 ရင်ထဲမှာ
 သာပါပေါ့ နောက်တစ်စင်း။
 ပြုံးမျက်နှာ ချိုစကားတွေနဲ့
 သားသားနေမင်း ။

- ☸ ကောင်းကင်မှာ ဘော်ငွေမင်း
 ပဝင်းတဲ့ ညအခါ
 လင်းရောင်ခြည်ဖြာ။
 ရင်ထဲမှာ
 သာပါပေါ့ နောက်တစ်စင်း။
 ပြုံးမျက်နှာ ရှုမငြီးစေတဲ့
 သမီးလမ်း။ ။

- ☸ သီတဂူ သူရိယ
 ထိန်လင်းကြ တူပြိုင်ပြိုင်
 ဖေ့သည်းလွှာစိုင့်။
 နေနဲ့လ နှစ်ပါးခိုင်
 အားပြိုင်ကြ သမီးသား။
 ဖေ့ရင်မှာ စမ်းတမျှနယ်
 ချမ်းမြေ့ယတကား။ ။

avmutvsnvhitmi f

- ☸ မကောင်းမှုကို ပြုဖို့ရာ
ရှက်စိတ် မွေးလိုက်ပါ။
မကောင်းမှုမှာ မပျော်ရ
ကြောက်စိတ် မွေးပါကြ။
- ☸ သတ္တလောက ငြိမ်းချမ်းရာ
ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ ဟောခဲ့တာ။
ရှက်ပါကြောက်ပါ ထိုနှစ်ဝ
ဟီရိ ဩတ္တပ္ပ။
- ☸ ရှက်ရ ကြောက်ရ မသိသူ
တိရစ္ဆာန်နဲ့ မခြားဟူ။
လူစိတ်ပျောက်ကာ ပြုမှုကြ
လောကအလှ ညစ်နွမ်းရ။

- ☸ လောကအလှ တည်တံ့အောင်
မကောင်းမှုရှောင် ကောင်းမှုဆောင်။
လူ့ဘောင်ထာဝရ သာယာရေး
မကောင်းမှုကို မပြုကြေး။
ရှက်စိတ်ကြောက်စိတ် ရင်ထဲမွေး။ ။

ပဏ္ဍိတမဂ္ဂ၊ နိဗ္ဗာန်၊ နိဗ္ဗာန်

☸ လူနှစ်ယောက်မှာ
 တစ်ယောက်သောသူ၊ တစ်ဦးမူကား
 များသူငါအရေး၊ ဦးစားပေးပြီး
 ပေးဆပ်အစဉ်၊ နေပျော်ရွှင်လျက်
 ကျင်လည်ဖြတ်သန်း၊ ဘဝလမ်းမှာ
 ရွှင်လန်းလျက်ရှိပါသည်။

☸ ထိုနှစ်ယောက်အနက်
 တစ်ယောက်ကျန်သူ၊ တစ်ဦးမူကား
 သူ၏ကိုယ်ကျိုး၊ အစဉ်မျှော်ကိုးလျက်
 ပြည့်နိုးဥစ္စာ၊ ဖြည့်ဆည်းကာနှင့်
 ဖွေရှာဖြတ်သန်း၊ ဘဝလမ်းမှာ
 ပင်ပန်းလျက်ရှိပါသည်။

☸ ဘဝဆုံမှတ်၊ လမ်းခုလတ်တွင်
 အတ္တပရ၊ ထိုနှစ်အတွက်
 လုံ့လကိုထူ၊ ရိုကြမူသည့်
 ထိုလူနှစ်ယောက်၊ သင့်ထံရောက်ပြီး
 စွမ်းသလောက်ကူပါ။ တောင်းဆိုလာလျှင်
 ရွှင်လန်းသူကို ကူညီမလား။
 ပင်ပန်းသူကို ကူညီမလား။
 တစ်ယောက်အတွက် သင်စဉ်းစား...။ ။

တစ်ဆယ့်နှစ်ပါး (Thirteen)

- ☸ “လာ... သူငယ်ချင်း
မင်းရောက်လာတုန်း၊ ပိုရဦးမယ်
မြို့လုံးအနှံ့၊ လည်ကြစံ” ဟု
ထူးအံ့ထင်ရှား၊ နေရာများကို
မြို့သားငယ်ဖော်၊ သူပိုသော်မို့
ကျွန်တော်ရွာသား ရောက်ဖူး၏။
သူ၏ကျေးဇူး ကြီးပါဘိ...။
- ☸ “စား... သူငယ်ချင်း
မင်းရောက်လာတုန်း၊ ကျွေးရဦးမယ်
ကောင်းဆုံးစားစား၊ စားစမ်းပါ” ဟု
မြို့မှာကျော်ကြား၊ အစားအသောက်များကို
မြို့သားငယ်ဖော်၊ သူကျွေးသော်မို့
ကျွန်တော်ရွာသား စားဖူး၏။
သူ၏ကျေးဇူး ကြီးပါဘိ...။

- ☸ “ရော... သူငယ်ချင်း
မင်းရောက်လာတုန်း၊ ပေးရဦးမယ်
အဝတ်အထည်လှလှ၊ ဝတ်ကြည့်ကွ” ဟု
မြို့ကသူများ၊ အဝတ်အစားကို
မြို့သားငယ်ဖော်၊ သူပေးသော်မို့
ကျွန်တော်ရွာသား၊ ဝတ်ဖူး၏။
သူ၏ကျေးဇူး ကြီးပါဘိ...။
- ☸ ငြော်...
မြို့ကိုတစ်ခေါက်၊ အလည်ရောက်စဉ်
ဝမ်းမြောက်ပျူငှာ၊ ဧည့်ခံပါသော
ရွာကျောင်းနေဖော်၊ သူ့ကိုသော်လျှင်
ကျွန်တော်မည်မျှ၊ သတိရကြောင်း
စာလုံးပေါင်း၍ ပို့လိုက်သည်။
လက်ရေးမညီ ပို့တပီ။
ရင်မှ လိုက်လဲ လွမ်းစာစီ...။

၁/၂၂ ပါး ၂၀၆

- ☸ တစ်ရွက်နှစ်ရွက်၊ သုံးလေးရွက်မှ
သစ်ရွက်ကုဋေ၊ ပင်လုံးကြွေအောင်
ခြွေချပြုရက်၊ ဘယ်အတွက်ကွယ်
ရက်စက်ချည့်လား သစ်ပင်အို...။
- ☸ သင့်အားမှီတွယ်၊ သစ်ရွက်ငယ်တို့
လေဝယ်လွင့်ပါး၊ ငါသနားသည်
သင်ကားမညာ၊ ပြုစီမံပါဘိ...။
- ☸ ထိုသို့လွင့်ပါး၊ ရွက်ဝါများမှာ
ဟိုစဉ်ခါက၊ သင်ယုယသည်
နုလွဖူးငုံ၊ မဟုတ်တုံလော...။
- ☸ ထိုသို့လွင့်ကြွေ၊ ရွက်ခြောက်တွေသည်
ဟိုဆီခါက၊ သင်ချစ်လှသည်
စိမ်းမြကင်းငုံ၊ မဟုတ်တုံလော...။

- ☸ မလွင့်မကြွေ၊ စိမ်းမြဝေစဉ်
အနေတင့်တင့်၊ သရေဆင့်အောင်
တွက်ချင့်အားထုတ်၊ သင်မဟုတ်လော...။
- ☸ မခြောက်မဝါ၊ နုစဉ်ခါက
ရွက်ညှာရိုးတံ၊ ခိုင်မြဲသန်အောင်
ဖန်တီးအားထုတ်၊ သင်မဟုတ်လော...။
- ☸ အို...
တစ်ရွက်နှစ်ရွက်၊ သုံးလေးရွက်မှ
သစ်ရွက်ကုဋေ၊ ပင်လုံးကြွေအောင်
ခြွေချပြုရက်၊ ဘယ်အတွက်ဟု
ရက်စက်ပင်အို၊ အပြစ်ဆိုစဉ်
စိမ်းစိုသရစ်၊ ဖူးပရစ်တို့
နုသစ်တစ်လီ၊ ပင်အိုဆီဝယ်
စီရီတစ်ခါ၊ မြင်ရပါမှ
ရုက္ခကျင့်စဉ်၊ သူ့တာဝန်ကို
ရုက္ခကျင့်စဉ်၊ သူ့ဂုဏ်အင်ကို
လျင်စွာ ဦးခိုက်မိသတည်း...။ ။

em, vnp, Gaeww, chj, onf

☸ မိုးအထက်
 ပြိုးပြက်တဲ့ ငွေစင်ကြယ်။
 ညအခါ သူ့အဆင်းက
 ဝင်းပတင့်တယ်။
 နေထွက်တော့ သူ့ဂုဏ်ငယ်
 ပြယ်ရှာပေါ့ သူ့အလင်း။
 နေ့အခင်းပေမို့
 သူ့အလင်း ရှိန်ရှိန်လဲ့မှာ
 မှိန်ခဲ့လေခြင်း...။

☸ စက္ကူပန်း
 လက်ယူလှမ်း အလှဆင်။
 ပွဲသဘင် ခမ်းအနားမှာလ
 ဆန်းပြားဖြစ်အင်။

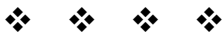
ဂုဏ်တင့်ခဲ့ သူ့အသွင်
 ပေါ်လွင်ခဲ့ သူ့အလှ။
 ပန်းအစစ်ပေါ်တော့
 လှမ်းလစ်မခေါ် ချောင်မှာထိုးတယ်
 တန်ဖိုးငယ်ရ။

☸ ငွေကြယ်လို ဘဝစခန်း
 စက္ကူပန်း ဘဝပမာ။
 ငါလည်းလေ ဤဘဝ၌
 ကြုံရခါခါ။
 သို့သော်လည်း အားမငယ်ပါ
 နားလည်စွာ နေတတ်ခဲ့။
 အရှုံးမထင်
 အသုံးဝင် တဒင်္ဂလေးတွေကို
 ပြန်တွေ့တောင် ပီတိမြူးကာ
 ကြည်နူးပါရဲ့...။ ။

ဝုပ္ပါဒ်တော်

- ☸ လောကကို အမှောင်ခွင်းတဲ့
လတစ်စင်း ဖြစ်ရင်ကွယ်။
- ☸ လင်းတစ်ခါ မှောင်တစ်လှည့်သာမို့
ဆန်းတစ်ခါ ဆုတ်တစ်လှည့်သာမို့
ငါစန္ဒာ ညအခင်းမှာတော့
မလင်းလိုတယ်။
- ☸ နေပမာ နေ့အခင်းဝယ်
လင်းလိုတယ် သို့သော်ငြား။
- ☸ ဖန်ဝါလို မပူချင်စမ်းပါတယ်
စမ်းပမာနယ် အေးမြအလင်းတွေနဲ့
လောကကို အမှောင်ခွင်းလေသော
ငွေစန္ဒာ လမင်းအသစ်သာ
ဖြစ်ပါရစေသား...။ ။

တိုက်

- ☸ ဘယ်အချိန်သာ၊ မသိတာပါ
သေချာမှချ၊ တစ်နေ့ကျရင်။
- ☸ ဘယ်အရွယ်သာ၊ မသိတာပါ
သေချာမှချ၊ တစ်နေ့ကျရင်။
- ☸ ဘယ်နေရာသာ၊ မသိတာပါ
သေချာမှချ၊ တစ်နေ့ကျရင်။
- ☸ ဘယ်ရောဂါသာ၊ မသိတာပါ
သေချာမှချ၊ တစ်နေ့ကျရင်။
- ☸ လူထဲကငါ၊ သတ္တဝါမို့
ရှောင်လိုမရ၊ အနိစ္စနဲ့
မှချသေချာ၊ တစ်နေ့မှာတော့
ကြုံမှာမလွဲ သိပြီးသား။
ဆုံမှာမလွဲ တွက်ပြီးသား။
ရင်ဆိုင်ဖို့လည်း ပြင်ပြီးသား...။ ။

igqmb, fivj

- ☀ အရာရာ ငါ့အတွက်
ငါ့ဘက်ပဲ ငါကြည့်ကာ။
သူ...ဆိုတာ ငါမသိ
ငါသိတာ...ငါ။
ငါ့အတွက် ငါ...ငါ...ငါ
ကျန်တာကို ငါမတွေ့။
ငါ့ဆန္ဒ လိုရာပြည့်အောင်
ငါဖြည့်မယ်လေး။
- ☀ ငါထင်ရာ ငါစိုင်း
စစ်ကိုင်းပဲ ရောက်ရောက်လေး။
ရောက်ပါစေ မြို့ပဲခူးကိုလည်း
ထိုးလိုက်မှာပေ။
ငါ့မြင်းနဲ့ငါ့လှေ
ငါပိုင်ပေ ငါ့သဘော။

ငါဝမ်းပူဆာရင်တော့
မနေသာ လျင်အမြန်လုပ်မှာပဲ
အဟုတ် ဇမ္ဗူမှာ ငါသာလျှင် ငါနဲ့နှိုင်းစရာရှိတယ်
သိကြရဲ့လော။

- ☀ အို...အလို ငါဘယ်ရောက်
တကယ်ကြောက်စရာ တောမြိုင်ခြေ။
ငါ...ဆိုတာ ဘယ်မှာလဲ
ရှာလည်းမရပေ။
ငါ့ကိုလည်း ငါ မကယ်ပေ
ငါသေပြီ ပါတကား။
မရဏာ စုံဂနိုင်မှာ
မယုံနိုင်စရာ ငါ့သနပ်ပါကော
ငါမချစ်သော ငါ... ငါ...တွေက
ဘာမှလေ အားမကိုးရပြီ
(ငါ့အဖြစ်ရယ်...)
ဆိုလှပါလား။ ။

*အဏှိမ္မိဒိဂါရဝနိဂါရဝ

- ☸ သူခေါင်းမှာတဲ့ ပန်းခရမ်းပြာ...။
 ချောင်းရေရှင် ဒီတစ်ကြောဝယ်
 မျောလျက်ပေသာ။
 ဘဲအုပ်က တစ်ရာနှစ်ရာ
 ခမျာလေ တစ်ပင်တည်း။
 အယက်အကန်ခံလို့
 လောကဓံ လှိုင်းလေပုတ်ပေမယ့်
 မြုပ်ခဲ့ပါဘဲ။
- ☸ သူခေါင်းမှာတဲ့ ပန်းခရမ်းပြာ...။
 လူ့လမ်းစဉ် လူ့သမိုင်းကိုဖြင့်
 နှိုင်းချင့်စေရာ။
 နိမ့်တစ်လှည့် မြင့်တစ်ခါ
 စုန်ဆန်ကာ အံကိုခဲ။
 တစ်ရွာဝင် တစ်ရွာ လှမ်းပါလို့
 ပန်းပန်လျက်ပဲ။

- ☸ သူခေါင်းမှာတဲ့ ပန်းခရမ်းပြာ
 စာဆိုရှင် အတွေးသစ်နဲ့
 ရေးလှစ်ခဲ့တာ။
 အတွေးလှ အသံသာ
 ထံ တျာ တေ တျာ။
 ဗေဒါပျို လှပဂေးကိုတဲ့
 တေးကွက်နဲ့နော။
- ☸ ဂန္ဓဝင် အလှနန်းက
 ကဗျာပန်း ဆန်းနယဉ်။
 မွှေးထုံစွာ နမ်းမဝအောင်
 လန်းလှကြူလွင်။
 ခေတ်စမ်း၏ တို့ဖခင်
 လမ်းသစ်ထွင် မျိုးစေ့ချ။
 ကဗျာကဝိ စာဆိုရှင်
 စာပေပင် သူ၏ဘဝ။
 မြတ်ပညာ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို
 ဦးညွတ်လိုက်ရ...။ ။

(ခေတ်စမ်းကဗျာစာဆိုကြီး ဆရာဇော်ဂျီသို့ ဂါရဝ...)

ပအာဂီဝါဒ်မိမိ

- ☸ အတင်းဖျစ်ညှစ်၊ ကဗျာဖြစ်အောင်
ရေးခြစ်လို့များ၊ ရလို့လားလေ...။
- ☸ အလင်္ကာ ဂုဏ်၊ ရသနံနံ
ကင်းမဲ့ကာရန်၊ ကဗျာဟန်ပျောက်
ရစ်သပ်မရှိ၊ မသိအဓိပ္ပာယ်
လွယ်လွယ်ရေးဖွဲ့၊ ကဗျာတုံ့လား...။
- ☸ ကဗျာဆိုသည့်
ကဝိဥစ္စာ၊ ရတနာကို
ဥစ္စာကပိ၊ ဖြစ်လေဘိအောင်
တတ်သိယောင်ကား၊ ဆော့ကစားကြ
ရှေးကစာဆို၊ ကဝိအိုတွေ
ခုနေခါများ၊ ရှိနေပြားသော်
ဘာများပြောအံ့၊ သိချင်စုံရယ်...။
(ကပိ = မျောက်)

- ☸ တွေးချင်သလိုတွေးကာ
ရေးချင်သလိုရေးကာ
ကိုယ့်ကဗျာကို
ဘာအဖွဲ့လည်း၊ မသိဘဲတော့
လက်မဆော့သင့်၊ ရေးချင်လင့်သော်
ဆင့်ဆင့်လေ့လာ၊ ဆည်းပူးပါဦး
ကဗျာဆိုတာ၊ ရတနာသိုက်
ရထိုက်သူသာ၊ ရလိမ့်မှာတည့်။
- ☸ သို့သော်ပြားလည်း
ခံစားမှုကင်း၊ ရလို့ခြင်းဖြင့်
အတင်းဖျစ်ညှစ်၊ ကဗျာဖြစ်အောင်
ရေးခြစ်လို့ရော၊ ရသော်ကောကွယ်...။ ။

& ifixm0 & v8omyef

☸ ဂိမှာန္တမည်၊ နွေရာသီ
 ထုံကြည်ပွင့်လန်း၊ ကံ့ကော်ပန်း
 တင့်ဆန်းခြယ်သ၊ နွေအလှ
 လှတယ်လေ့ . . လှတယ်လေး။

☸ ဝသန္တမည်၊ မိုးရာသီ
 ထုံကြည်ပွင့်လန်း၊ ပုန်းညက်ပန်း
 တင့်ဆန်းခြယ်သ၊ မိုးအလှ
 လှတယ်လေ့ . . လှတယ်လေး။

☸ ဟေမန္တမည်၊ ဆောင်းရာသီ
 ထုံကြည်ပွင့်လန်း၊ သဇင်ပန်း
 တင့်ဆန်းခြယ်သ၊ ဆောင်းအလှ
 လှတယ်လေ့ . . လှတယ်လေး။

☸ နွေမိုးဆောင်းမည်၊ သုံးရာသီ
 ထုံကြည်တင့်ဆန်း၊ စိတ်ရင်းပန်း
 မန္တမ်းဝေဆာ၊ ပန်းမာလာ
 ရင်မှာခြယ်သ၊ မြန်မာ့အလှ
 လှတယ်လေ့ . . လှတယ်လေး။
 လှတယ်လေ့ . . လှတယ်လေး . . . ။ ။

တၢ်နၢ်နၢ်

☸ ကဗျာတစ်စ၊ ကာရန်လှဖို့
 တွေးရသည်မှာ၊ မလွယ်ပါလည်း
 ရင်မှာထိရ၊ ခံစားရသော်
 “ငါက ကဗျာဆရာ၊ ငါ့ဝန်တာ” ဟု
 “စာပေဝန်ထမ်း၊ ငါ့အခန်း” ဟု
 ပန်းတယ်မထင် လက်ငင်းပင်။
 တွေးရ ရေးရ ကဗျာရှင်။

☸ ကဗျာတစ်စ၊ ကာရန်လှသော်
 “အို ငါ့ကဗျာ၊ လှလိုက်တာ” ဟု
 ဖရဏာပီတိ၊ ဝှမ်းဆီထိသို့
 မိမိရင်မှာ၊ ကြည်နူးပါလည်း
 တာဝန် ငါ့အရေး မကျေသေးထင်။
 ကဗျာချစ်သူများ ဖတ်စေချင်။
 ပေးပို့ စာစောင်၊ မဂ္ဂဇင်းတွင်။

☸ မိမိကဗျာ၊ စာမျက်နှာတွင်
 မြင်ကာဖတ်ရ၊ သို့ကာမှလေ
 “အို ငါ့ကဗျာ၊ လှလိုက်တာ” ဟု
 စဉ်ကာဖတ်သွား၊ အဆုံးနားတွင်
 မြင်ရသည်က ဝမ်းနည်းဖွယ်။
 ကလောင်နာမည် မှားလို့ရယ်။
 ဝမ်းသာဝမ်းနည်း အီလည်လည်။ ။ ။

arnt vSefcD

(ဥဒြသံချိုဆင့်စပ်)

- ☸ ရှစ်ခွင်ရစ်သိုင်း၊ နှင်းမှုန်ဆိုင်း
မြင်တိုင်းကြုံရ သဘာဝအခြေရယ်
ရင်လှိုင်းအံ့ကြွ ကဗျာအလှချွေမယ်။။
- ☸ ဘာသာတရား၊ ဦးထိပ်ထား
အလေးထား ထာဝရ ဒါနတွေကြွယ်
လေးစားဂါရဝ ပကာသန မဖွေတယ်။။
- ☸ အိုးစည်လင်းကွင်း၊ မောင်းသံညှင်း
ချစ်ခြင်းညီမျှ ထူးရဲ့လေတကယ်
သစ်ဆင်းဂီတ မြူးတဲ့မြေကွယ်။။
- ☸ ငါးရက်တစ်ဈေး၊ ခင်းကျင်းသေး
နွေးထွေးတေးသံ၊ စကားအလှရွှေဖွယ်
ဈေးပြေးဈေးပြန် များလှပေတယ်။

- ☸ ချယ်ရီပန်းခက်၊ ပင်ယံထက်
လှရက်ပါဘိ မြင်တွေ့ပြန်တယ်
ဘဝတစ်သက်တာထိ အစဉ်မမေ့ရန်ကွယ်။။
- ☸ အပြောချိုသော၊ အပျိုချော
ပိုမပြောပါရဲ့ ပန်းအလှမြေမယ်
အို...ချောပါသကဲ့ နန်းနုမတွေ့ရယ်...။
- ☸ ပါးအိုနီစွေး၊ ချယ်ရီသွေး
မြင်သေးရုံမျှ အသည်းခိုက်စေဖွယ်
အဆင်အသွေးစုံသပါ၊ စွဲထိုက်ပေတယ်...။
- ☸ ဧည့်ဝတ်ကျေစွ၊ မောနုမ
မေ့မရရင်ထဲ တမ်းတနေတယ်
နေ့ညအစဉ်အမြဲ လွမ်းရမပြေတယ်...။
- ☸ မောမြေတစ်ခေါက်၊ အလည်ရောက်
မပျောက်ပါသကိုကွယ်၊ မြင်ကွင်းတွေ့ရယ်
နောက် လာလိုသတဲ့ ချင်ခြင်းမပြေတယ်
တစ်ယောက်စာဆိုရဲ့ ရင်တွင်းမလေကွယ် ။ ။

သိပ္ပံနိဂါဂါနိဂါနိဂါ

- ☸ ကြက်ဆူပင် အနှစ်ရှိပြီတဲ့
သိပ္ပံကွယ် ခုအခါ။
တို့တောင်သူ ပြည်သူအများ
အားရဝမ်းသာ။
မြေရိုင်းများ ခုတ်ထွင်ကာ
အဟုတ်မြင်ပါရ အားအင်နီး။
ရွှေကြက်ဆူ စွမ်းအင်အလှကို
ပြတော့သကဲ့။
- ☸ ဆင်းရွှေလီ အထွက်တိုးစပါး
ပြည်အတွက်အကျိုးများသည် အမှန်။
ကမ္ဘာလွှာ မြအခင်းတွေက
ကွင်းပြည့်ကွင်းလျှံ။
စပါးနံ့
အဆံပြည့် ဖွံ့ထွားထွား။

“တစ်နံ့ကို ဆယ်ပြည်ထွက်” အောင်
ဖြိုးအက်ကာ တကယ်အံ့ချီးဖွယ်
သီးတဲ့စပါး။

- ☸ ကြက်ဆူမောင် ရွှေမင်းသား
မသွေသတင်းကြားပါပေါ့ ရှစ်ခွင်နယ်။
ဆင်းရွှေလီ ရွှေမင်းသမီးမို့
သတင်းကြီးလို့ရယ်။
လှိုင်ဆမ်ဆစ် ရွှေဇာတ်သဘင်ဝယ်
အမှတ်မထင်ကွယ် ဆုံမိကြ။
ရွှေပွဲလာ ရွှေရင်အသည်းထိ
စွဲငြိသောည...။

(လှိုင်ဆမ်ဆစ် = တောင်သုံးဆယ်)

ရှမ်းပြည်နယ်မြောက်ပိုင်း၊ ကွတ်ခိုင်မြို့နယ်အတွင်း၌ တည်ရှိပါသည်။

ပဏ္ဍိတမဂ္ဂ

- ☸ ထိလွယ်ရလွယ်၊ ခံစားလွယ်သည်
ငါ့နယ် စာဆိုပေမို့လား။
- ☸ ချစ်လွယ်ခင်လွယ်၊ မြတ်နိုးလွယ်သည်
ငါ့နယ် စာဆိုပေမို့လား။
- ☸ လွမ်းလွယ်ဆွေးလွယ်၊ မျက်ရည်လွယ်သည်
ငါ့နယ် စာဆိုပေမို့လား။
- ☸ ငဲ့လွယ်ညှာလွယ်၊ သနားလွယ်သည်
ငါ့နယ် စာဆိုပေမို့လား။
- ☸ ပေးလွယ်ကမ်းလွယ်၊ စွန့်ကြဲလွယ်သည်
ငါ့နယ် စာဆိုပေမို့လား။

☸ မိုးခါးရေပေါက်၊ အများသောက်လည်း
ရောင့်ရဲတင်းတိမ်၊ ဘဝအိမ်ဝယ်
ဆူလွယ်နပ်လွယ်၊ ဝေးကြည့်ဖယ်ခွဲ
ငါ့နယ် စာဆိုပေမို့လား။
ဪ... ငါ့နယ် စာဆိုပေမို့လား။ ။

ဝဂ္ဂနိပါတ်၊ အဏ္ဍိကဗျာ၊ ဝဂ္ဂနိပါတ်၊ အဏ္ဍိကဗျာ

- ☸ ကျန်းမာနေတုန်း၊ နပျိုတုန်းမှာ
နလုံးသားလည်း၊ လန်းဆတ်ဆဲမှာ
ကဗျာတွေရေး ညီလေးရေ...။
- ☸ သွားရင်လည်းကဗျာ
စားရင်လည်းကဗျာ
နားရင်လည်းကဗျာ
ကဗျာအကြောင်း၊ စာအကြောင်းပဲ
အမြဲတမ်းတွေး ညီလေးရေ...။
- ☸ ညီရဲခေါင်းထဲ၊ ဦးနှောက်ထဲတွင်
ညီရင်ဘတ်ထဲ၊ အတွေးထဲတွင်
အမြဲကဗျာ၊ ရှိနေပါစေ
တို့တွေစာဆို၊ ညီအစ်ကိုလည်း
မကွဲမကွာ၊ ရှိနေပါသို့
ဘယ်ခါမဝေး နီးလိမ့်မည်...။
ကဗျာသွေးတို့ နွေးလိမ့်ညီ...။

- ☸ ကဗျာစာဆို၊ ဆရာအစ်ကို၏
အော်တိုလက်ရာ၊ စာမျက်နှာကို
ဖတ်ပါလေတိုင်း၊ ကဗျာလှိုင်းတို့
ရင်သို့ပုတ်နှိုး၊ လင်္ကာမိုးသည်း
စွေဖြိုးသွန်းရွာ၊ အခါခါမို့
ဆရာအစ်ကို၊ ပြုံးမျက်ခိုကို
ကြည်ညိုလေးမြတ် ဦးခိုက်ရ။
လွမ်းမိ တမ်းတ သတိရ...။ ။

(အော်တိုရှင် ကဗျာစာဆို ဆရာအစ်ကိုသို့ အမှတ်တရ...)

တရုဏ္ဍမုဝါ

- ☸ မုန်းစာမရေး၊ မုန်းတေးမဆို
မုန်းပျိုမကြင်၊ မုန်းပင်မနား
မုန်းစကားလည်း မဆိုချင်...။
- ☸ မုန်းမြေမနင်း၊ မုန်းတင်းမပြော
မုန်းတောမခို၊ မုန်းလျှိုမဖြတ်
မုန်းရပ်ကိုလည်း မသွားချင်...။
- ☸ မုန်းလူမခင်၊ မုန်းယာဉ်မစီး
မုန်းသီးမစား၊ မုန်းမြားမဆောင်
မုန်းရောင်ကိုလည်း မဝတ်ချင်...။

- ☸ မုန်းလမ်းမလျှောက်၊ မုန်းပျောက်မရှာ
မုန်းရွာမဝင်၊ မုန်းစဉ်မကျင့်
မုန်းသင့်သူလည်း မမုန်းချင်။
ချစ်တဲ့သူလို ဆက်ဆံချင်။
ချစ်သူတွေသာ ဖြစ်စေချင်။
ကျွန်တော့်ဘဝ ပတ်ဝန်းကျင်...။ ။

yefonfav; rmmvmtbd

- ☸ ခေါင်းပေါ်မှာ ဗန်းရွက်လို့
လှမ်းသွက်သွက် ခြေအစုံ။
လောကကို အရေးမစိုက်
ချွေးပြိုက်သည့်တုံ။
ပူသော်လည်း သူမဖြူ
ချမ်းတုန်အောင်လည်း အေးစေတော့။
လမ်းပေါ်မှာ ပန်းအော်ရောင်းတယ်
ခေါင်းမော့ ရင်ကော့။
- ☸ မာလာချို ပန်းသည်နှမ
လမ်းလယ်က သူရုပ်သွင်။
မြအစဉ် ချိုရွှင်ပျ
အေးမြကြည်လင်။
မိနှင့်ဖ အိမ်ဦးတင်
ပင်ပန်းစွာ သူလုပ်ကျွေး။

ကျောင်းနေအရွယ် မောင်ငယ် ညီမငယ်တို့
မျက်နှာမငယ် ကျောင်းစရိတ်လောက်အောင်
ထောက်ပြန်သေး။

- ☸ မိသားစု ဝမ်းရေးအတွက်
ချွေးထွက်အောင် ငွေကိုရှာ။
ရာသီပေါ် ပန်းစုံရွက်လို့
လမ်းထွက်ရတာ။
သူ့အတွက် သူ့တာ
သူ့ခမျာ မတွေးအား။
သူ့ဘဝ မချိုရှာပါ
ပန်းပမာလည်း မလှအား။
မာလာချို ပန်းနှမရယ်
နွမ်းလှပါလား။
- ☸ အစ်မကြီး အမိအရာ” လို့
သိရှာတဲ့ မာလာချို။
မိဘကို ကျေးဇူးဆပ်ကာ
သိတတ်စွာကို။

ရလိုကြောင်း သူမဆို
ယူလိုကြောင်း သူမပြော
ပေးဖို့သာ ထိုတစ်ခုက
သူစိတ်မှာစော။

☸ အရပ်မှာ သူ့သတင်းက
ပျံ့သင်းလို့ မွှေးကြိုင်လာ။
ခါတလေ ထိုအခြင်းကို
စဉ်းစားမိရာ။
ပေးခြင်းရဲ့ နောက်ကွယ်မှာ
သေချာစွာ ရှိလိမ့်မလွဲ။
ကိုယ်မတောင်းသော်မင့်
အကြောင်းပေါ် အခါဆိုက်လျှင်
မကိုင့်အသွင် ဆုလာဘ်တွေက
ရတတ်လေမြဲ။ . . . ။ ။

တေ*ဇုပုဂ္ဂိုလ်အာရံ

☸ အရွယ်ငယ်သော်
ကြော်လှော်ချက် အကောင်လိုက်စား။
လျှာဖျားမှာ ခံတွင်းမြက်အောင်တဲ့
ရက်စက်လှချည့်လား။

☸ အရွယ်ကြီးလျှင်
လှီးထွင်ခုတ် ချက်ပြုတ်စား။
လျှာရင်းမှာ ခံတွင်းမြက်အောင်တဲ့
ရက်စက်ချည့်လား။

☸ ငယ်လျှင်တစ်မျိုး ကြီးလျှင်တစ်မူ . . . ။
ဟင်းဆိုလျှင် အသားပါမှ
စားတတ်တာ . . . လူ။
လျှာအကြိုက် လိုက်တာ . . . လူ။
ဆူကြုံနိမ့်မြင့် အဆင့်မရွေး။

ရေစက်ချ မဟာအလှူ
 လာသူတချို့က သတင်းမေး။
 ကုသိုလ်ရှင် အလှူခင်းတာ
 ဘာဟင်းနဲ့ကျွေး...။

vuhskbwf

- ☸ ဇော်မျိုးဟန်... ဇော်မျိုးဟန်
 ငါးသိုင်းချောင်းသား ဇော်မျိုးဟန်
 အငြင်းသန်ကာ အလွန်ကြား
 ရေစီးသန်တဲ့ ရောသား။

- ☸ စကားပြောလည်း နားဝင်မချို
 ပိဿာလေးနဲ့ ဘေးပစ်သလို။
 သူ့ကိုယ်သူသာ အထင်ကြီး
 သူသိ သူတတ် လိမ်ညာဖြီး။

- ☸ ဘေးတီး၊ ရှူးတိုက် ကိုယ်ကျိုးရှာ
 မိသားစုများ သွေးခွဲကာ။
 မဟုတ်တာကို အဟုတ်ပြော
 ပျက်ပြိုပြားအောင် သူကုန်းချော။

☉ လောဘကြီးတဲ့ ဇော်မျိုးဟန်
 ဒေါသကြီးတဲ့ ဇော်မျိုးဟန်
 မောဟကြီးတဲ့ ဇော်မျိုးဟန်
 လောကကြီးထဲ နေဖို့မတန်။
 (အလို...)
 ဇော်မျိုးဟန်ဆိုတာ ငါပါလား
 သူများမှတ်လို့ ပြောမိသွား။
 ဘွားတေး ဘွားတေး... မှား မှား မှား။ ။

arwari uG

☉ ရေကန်နားက ဘဲကလေး
 ဂတ်ဂတ် အော်လို့ပြေး။
 ☉ ဟို...ဒီ ပြေးလို့ သူ့ခမျာ
 မိခင်ပျောက်ကိုရှာ။
 မိခင်ကြီးမှာ ရှာမရ
 သနားစရာပ။
 ☉ ကြက်မကြီးက သူ့ကိုမြင်
 သနားမိတယ်ထင် ။
 ရင်ခွင်အောက်မှာ ထွေးပိုက်ထား
 ဘဲလေး ငြိမ်သက်သွား။
 ☉ မေတ္တာတရား ဆိုသည်မှာ
 ထူးဆန်း အံ့ဖွယ်ရာ။
 မေ့နိုင်ပါဘု ထိုမြင်ကွင်း
 မေတ္တာသက်သေနှင်း...။ ။

တုယတမိ

- ☸ လူလူချင်း အတူတူ
အသားဖြူ အသားမည်း။
သူ့ရေမြေ သူ့လူမျိုးကြောင့်
တစ်မျိုးစီကွဲ။
- ☸ လူလူချင်း အတူတူ
ဆံပင်ဖြူ ဆံပင်မည်း
သူ့အရွယ် သူ့သွေးသားကြောင့်
ကွဲပြားသည်ပဲ။
- ☸ လူလူချင်း အတူတူ
စိတ်ဓာတ်ဖြူ စိတ်ဓာတ်မည်း။
အကျိုးမှာ အကြောင်းရှိစမြဲပေမို့
ဒါလည်းလေ အခြေခံအကြောင်းတော့
ရှိကောင်းမှာမလွဲ...။ ။

တမ္ပဒေဝါမာတု [ဝေဒါ

(ရှစ်လုံးဘွဲ့)

- ☸ ကကြီးခခွေး၊ သို့ရေး သို့ငင်
ပေါင်းနတ်မြှောက်စား၊ တတ်ပြားစေချင်
ဆရာ ဆရာမ၊ ရေးပြသွန်သင်
ခြောက်တစ်လှည့်၊ ချောလှည့်တစ်ခါပင်။
- ☸ တပည့်ဘဝ၊ လှပစေချင်
အတတ်သင်ရ၊ ဆုံးမပဲ့ပြင်
မချန်သပွ၊ ရှေ့က ရန်နှင့်
သင့်ရာအပ်၊ မြင့်မြင်သူတွေပင်။
- ☸ တပည့်အရေး၊ ငှက်လေးဆိုလျှင်
ဆရာသည်ကား၊ မခြားသစ်ပင်
ဆာယာအေးရိပ်၊ ချွေးသိပ်ခိုဝင်
အသီးစား၊ ခွန်အားဖြည့်သည်ပင်။

☸ ချစ်သောတပည့်၊ တော်လှည့်စေချင်
ဆရာအရေး၊ ဓားသွေးကျောက်အသွင်
တပည့်အများ၊ ထက်ငြားသည်တွင်
သူ့ဘဝ၊ ပါးလျကျန်မြဲအစဉ်။

☸ အမှောင်ညခင်း၊ လမ်းမသာလျှင်
ကုမုဒြာပန်း၊ မလန်းပုံသွင်
ဆရာလမ်း၊ ပဝင်းမသာလျှင်
တပည့်ပန်း၊ ညှိုးနွမ်းလိမ့်မည်ပင်။

☸ တပည့်မရား၊ တစ်ပြားမရွှင်
ပီတိကိုစား၊ ခွန်အားတွေလွင်
လောကအကျိုး၊ သယ်ပိုးတစ်သွင်
ပညာဖြင့်၊ ထွန်းတင့်အလှဆင်။

☸ ဒိသာဒကိစ္ဆာ၊ မည်ရအောင်ပင်
ပူဇော်ထိုက်စွ၊ ဆရာဂုဏ်အင်
ဆရာအရိပ်က၊ မိဘထက်ပင်
ပိုသည်ပ၊ လောကနီတိတွင်။

☸ ဘဝတိုက်ပွဲ၊ ဆင်နွဲ့ရာတွင်
နေပူ လေကြမ်း၊ ပင်ပန်းမရွှင်
ဆရာအရိပ်၊ ချွေးသိပ်ခိုဝင်
ခဏနား၊ အင်အားဖြည့်စမ်းချင်။

☸ ကိုယ်ပိုင်ကိုယ့်လမ်း၊ လျှောက်လှမ်းရာတွင်
ဆရာဘဝ၊ ကြုံရတစ်သွင်
ကိုယ်တွေ့ကြုံမှ၊ သိရထင်ထင်
အနန္တ၊ ဆရာမြတ်ဂုဏ်အင်။

☸ အာစရိယ၊ အနန္တဂုဏ်အင်
လက်ဆယ်ဖြာမိုး၊ ရှိခိုးဦးတင်
ကိုယ် နှုတ် နှလုံး၊ ကံ (၃) လွန်လျှင်
ပြေစေငြား၊ ဝပ်တွားတောင်းပန်ချင်...။ ။

ပညာပင်လယ်၊ သမုန်ကျယ်ထဲ

- “ပထမအရွယ်မှာ၊ ပညာရှာ
 ဒုတိယအရွယ်မှာ၊ ဥစ္စာရှာ
 တတိယအရွယ်မှာ၊ ဘာဝနာရှာ”
 စဉ်လာစကား၊ ရှိခဲ့ငြားလည်း
 ငါကားသို့သွင်၊ ထိုကျင့်စဉ်ကို
 ကျင့်လိုသော်ငြား မကျင့်အား။
 ဘဝပေးက ဤသို့တကား။
- အရွယ်ဒုတိယ၊ ရောက်ခဲ့ရမင့်
 ပထမအရွယ်၊ ငါငယ်စဉ်မှာ
 ဖွေရှာစုထား၊ ပညာများကို
 သားရွယ်သမီးရွယ်၊ တပည့်ငယ်တို့
 ပြန်လည်ပေးရ၊ အလှည့်ကျသော်
 လောက်မထင်၊ နည်းသည်မြင်ကာ

ပညာပင်လယ်၊ သမုန်ကျယ်ထဲ
 ကူးမြဲကူးရ မမောစတမ်း။
 ဝေးမြဲဝေးရ ဥစ္စာကမ်း။
 ဝေးဆဲဝေးလှ ဘာဝနာနန်း။
 ဪ... ငါရွေးခဲ့တဲ့ ဘဝလမ်း။ ။

te*ṭvun

- ☉ အဖွဲ့အနွဲ့ အဆင်တန်ဆာကို
“အလင်္ကာ” ခေါ်ဆို၏။
စာပေကို တန်ဖိုးမြင့်အောင်
မြှင့်တတ်ပါဘိ။
- ☉ အဖွဲ့အနွဲ့ အဆင်တန်ဆာကို
“အလင်္ကာ” ခေါ်ဆို၏။
စာပေကို သရေတင့်အောင်
ဆင့်တတ်ပါဘိ။
- ☉ စာပေကို အဆင်အသတေ့နဲ့
ယဉ်လှစေတဲ့ အလင်္ကာ။
အလင်္ကာ ဆင်ကာသပါမှ
စာလှမည်သာ။

ဒါဆိုရင်

စာဆိုရှင် ကိုယ့်ဘဝမှာ

အဆင်တန်ဆာက ဘာတွေလဲ။

ကိုယ့်ဘဝ လှဖို့ရာ

အလင်္ကာ ဘာဖြစ်မလဲ။

စာဆိုသူ ဂုဏ်ရည်တက်ရအောင်
တစ်သက်ဘဝ အဆင်တန်ဆာရယ်လို့
အနုဂ္ဂအလင်္ကာ ကဗျာအလှကိုသာ
ရှာရမှာပဲ။ ။

တၤသုတၤတၢ်တၢ်ယၢက်၊ ကောင်းဖိုရောက်မူ

☉ “သုတည်းတၢ်တၢ်ယၢက်၊ ကောင်းဖိုရောက်မူ
 သုတၢ်ယၢက်မုာ်၊ ပျက်လၢင်ကာသာ
 ဓမ္မတာတည်း . .”

အံ့ချီးဖွယ်ပင်၊ သမိုင်းဝင်သည့်
 လင်္ကာမျက်ဖြေ၊ ရေးခဲ့ပေတာ
 မြန်မာစာပေ သမိုင်းအစ။
 ပုဂံခေတ်က စာအလှ။
 စာဆို အနန္တသူရိယ။

☉ “တာဝတိံသာ နတ်ရွာလော၊ နတ်ရွာလော
 ဟုတ်တည်း ရှင်ချင်း၊ ရှင်ချင်း
 ဟုတ်တည်း ဆွေရင်း၊ ဆွေရင်း
 ဟုတ်တည်း သည်ရင်း၊ သည်ရင်း
 မြင်စိုင်းဟူသည်၊ ရွှေပြည် ရွှေပြည် . .”

ဝေစည်သာစွ၊ ပြည်အလှကို
 ဘယ်က ကာကိုင်၊ ညာက ဓားဝင့်
 အားနှင့်လှုပ်ရှား၊ မြင်စိုင်းသားတို့

ဓားရေးပြကာ၊ သီဆိုပါသော
 ကာချင်းအလှ စာကဗျာ။
 ခေတ်ပင်းယ၏ ပုံရိပ်လွှာ။
 စာဆို ငါးစီးရှင်ကျော်စွာ။

☉ “သားတို့ရပ်ရည်၊ သီတာမည်သား
 ရေကြည်ချမ်းမြေ့၊ တစ်ပေါက်ကျက
 မိဘတို့ဝမ်း၊ ငြိမ်းစတမ်းတည့်”

ကိုးခန်းလင်္ကာ၊ ပျို့ကဗျာဖြင့်
 မာတာပီတာ၊ ကျေးဇူးပြုခဲ့
 ရဋ္ဌသာရ ရှင်မဟာ။
 ရဟန်းစာဆို ပျို့နာယကာ။
 ကဗျာရွှေခေတ် အင်းဝမှာ။

☉ “တင့်လှပေဟန်၊ ဘက်မရံတည့်
 ခြောက်တန်နတ်ရွာ၊ ဘုံကလာသို့
 ပြာပြာလတ်လတ်၊ မွတ်မွတ်ရေးချေ
 ထုံးနေမကြော့၊ ပတ်လျော့ဆံကြာ
 ကျတိုင်းသာလျှင် . . .”

သက်လျာဓာတု၊ ချောညက်နကို
 ရတုခေါ်ဆို၊ ကဗျာချိုနှင့်
 ချစ်ခွင့်လှစ်ကြ။ စွဲညှိယူခဲ့

တောင်ငူခေတ်က လှတန်ဆောင်။
 နန္ဒသီပွဲ စာတစ်စောင်။
 စာဆိုဘုရင် နတ်သျှင်နောင်။

- ☉ “**နီးဒေါင်းလန်းကြီး၊ ခူးပြီးသောခါ**
သမီးနှင့်သား၊ များလို့မဝင်သာ
ဇူးတစ်ဖက်ဟာ၊ တွန်းကာဖယ်လျက်
သူထက်ငါလေ၊ စားတော့မည်စေ . . .”
 မြန်မာစာပေသစ်၊ တစ်ခန်းလှစ်ကာ
 ချစ်တတ်ခင်တတ်၊ စည်းလုံးတတ်သော
 နေတတ်ကျေနပ်၊ ရောင့်ရဲတတ်သော
 ကျေးတောမိသား၊ လူတန်းစား၏
 စိတ်ထားလှလှ၊ သဘာဝကို
 တျာချိုအလှ၊ ရေးသီပြခဲ့
 ပဒေသရာဇာ စာဆိုဝန်။
 ကလောင်တာဝန် သူကျေပွန်။
 ညောင်ရမ်းခေတ်က မြတ်စာမွန်။

- ☉ “**စိန်ခြူး ကြာညောင်၊ လရောင်လင်းပါလို့**
မှန်ရွှေပြုပြင်တင်းငယ်က၊ မယ်ခုမျှော် . . .”
 မောင်တော်အိမ်ရှေ့၊ သဘောခွေအောင်

စေ့ရေမျှော်ကြောင်း၊ စာလုံးပေါင်းနိုင်
 လှိုင်ထိပ်ခေါင်တင် လှခေါင်နွယ်။
 ဆန်းသစ်တီထွင် ကဗျာဘောလယ်။
 ကုန်းဘောင်ခေတ်က စာဆိုမယ်။

- ☉ “**မြန်မာတွေ စည်းကမ်းဖောက်လို့**
ထီးနန်းပျောက် ဖြစ်ပြီ
မိုးငြမ်းထောက် အသစ်မှီတယ်
ညစ်ပလီလူမျိုး
မိပစ်လို့ ဖရောင်သွေ
ခွကောင်တွေ ခွေးပြစ်ပေါ့ဗျား . . .”
 ကိုလိုနီခေတ်၊ ကျွန်သနစ်ကို
 မျိုးချစ်စိတ်ဓာတ်၊ ရင်မှာဟပ်ကာ
 တေးထပ်တစ်စောင်၊ ရေးစပ်လှောင်ခဲ့
 နယ်ချဲ့အားကိုး၊ ပုဆိန်ရိုးတွေ
 အမေကျော်တမ်း၊ ခွေးတော်လွမ်းတွေ
 တွေးလေတိုင်းမှာ၊ အရိုးနာသတဲ့
 အမျိုးပါဆဲချင်၊ ကမ္ဘာတင်သည်
 သခင်မျိုးဟေ့ မြန်မာတွေ။
 ကိုယ့်မျိုး ကိုယ့်မြေ ချစ်တတ်စေ။
 စာဆို အချုပ်တန်းဆရာဖေ။

☸ “ညီပြာပြာ၊ လတာပြင့် ခြေရင်း
 လှိုင်းတက်ရာ ဗေဒါတက်၊ လှိုင်းသက်ရာဆင်း..”

ကဗျာခေတ်စမ်း၊ တစ်ခေတ်ဆန်းမှာ
 ဗေဒါကိုပင်၊ အသက်ဝင်အောင်
 စာယဉ်စာနွဲ့၊ ကဗျာဖွဲ့ပြန်
 လောကဓံတရား၊ မှုမထားဖို့
 တွန်းအားပေးသည် ဆရာဇော်ဂျီ။
 အချိုးကဗျာ ကာရန်သီ။
 လွတ်လပ်ရေးခေတ် စာပန်းချီ။

☸ ကဗျာရေလျှင်၊ ခေတ်အစဉ်၌
 မကိုဋ်အသွင်၊ ပဲ့ကိုဋ်ရှင်များ
 ပဲ့ပြင်လမ်းပြ၊ မျိုးစေ့ချလို
 တို့ကဗျာလှေ၊ တို့စာပေသည်
 နဘော ကာရန်၊ မြန်မာ့ဟန်ဖြင့်
 တင့်တင့်တယ်တယ်၊ ကမ္ဘာ့လယ်မှာ
 ဝင့်ထည်ချီတက် လျက်ပါပင်။
 ရိုးရာမပျက် ဆန်းသစ်ထွင်။
 အရိုးပေါ် အရွက်မဖုံးပါစေချင်...။ ။

၂၀၀၈ ခုနှစ် စာပေဗိမာန်စာမူဆု

ကဗျာပေါင်းချုပ်တတိယဆုရ

အနုပညာအလင်္ကာကဗျာများ

ရေးသူ - ကော်မရှင်းဟန် (ငါးသိုင်းချောင်း)

အဖ ဦးဟန်ညွန့်၊ အမိ ဒေါ်စမ်းကြည်တို့မှ ၁၇-၈-၁၉၇၆ ရက်နေ့တွင် ရောဂတ်တိုင်းဒေသကြီး ငါးသိုင်းချောင်းမြို့၌ မွေးဖွားခဲ့သည်။

အခြေခံပညာကို ရောဂတ်တိုင်းဒေသကြီး ထန်းတပင်ကျေးရွာ၊ ကြို့ကုန်းကျေးရွာနှင့် ငါးသိုင်းချောင်းမြို့များတွင် သင်ယူခဲ့သည်။ အဆင့်မြင့်ပညာကို ဟင်္သာတကောလိပ်နှင့် ပုသိမ်တက္ကသိုလ်တို့တွင် သင်ယူခဲ့ပြီး ၂၀၀၂ ခုနှစ်တွင် ဝိဇ္ဇာဘွဲ့ (မြန်မာစာ) ရရှိသည်။

လယ်ယာ၊ ဈေးရောင်း၊ ပန်းရန်၊ လယ်ထွန်စက်မောင်း၊ ကုန်ရိတ် စသည့် အလုပ်မျိုးစုံကို အနယ်နယ် အရပ်ရပ်သို့ လှည့်လည်လုပ်ကိုင်ခဲ့သည်။

၁၉၉၅-၉၆ ခုနှစ်ထုတ် ဟင်္သာတကောလိပ် နှစ်လည်မဂ္ဂဇင်းတွင် ဖော်ပြသော “ရင်ခွင်သစ်သို့” အဖွင့်ကဗျာဖြင့် စာပေနယ်သို့ ရောက်ရှိခဲ့သည်။ စာနယ်ဇင်းများတွင် ကဗျာပုဒ်ရေ ၃၀၀ ကျော်နှင့် ဝတ္ထုတို၊ ဆောင်းပါး၊ အက်ဆေး၊ ဟာသစာမူများ ပုံနှိပ် ဖော်ပြခံရပြီးဖြစ်သည်။

မြန်မာနိုင်ငံ စာပေနှင့်စာနယ်ဇင်းအဖွဲ့ အဖွဲ့ဝင်တစ်ဦးဖြစ်ပြီး ယခုအခါ စာပေများ ဆက်လက်ရေးသား ပြုစုလျက်ရှိသည်။

အမည်ရင်း ဦးဖော်မျိုးဟန် ဖြစ်သည်။

နေရပ်လိပ်စာ - ၁/၂၇၀၊ ဟိုမွန်ရပ်ကွက်၊ မူဆယ်မြို့၊ ရှမ်းပြည်နယ် (မြောက်ပိုင်း)။